

Roberto Žigulić*, Sanja Biloš Žigulić**

Stanovništvo južnog dijela lovranske gradske jezgre u XIX. stoljeću

Sintezom rodoslovnih podataka iz lovranskih matičnih knjiga krštenih, vjenčanih i umrlih, kao i postojećih stališa duša, koji fragmentarno zahvaćaju kraće periode XIX. stoljeća, autori su pred nekoliko godina sastavili za vlastite rodoslovne potrebe jedinstveni stališ duša lovranskog Municipalisa za cjelokupno XIX. stoljeće. Takvi podaci, koji se u svijetu smatraju spomenicima vlastite opstojnosti, u nas su obično zarobljeni u arhivima, gdje su pohranjeni daleko od očiju javnosti. Želja je rodoslovaca da se to naše kulturno bogatstvo na prikladan način učini dostupnim svim zainteresiranim pojedincima unutar društva. Budući da Municipalis 1820. ima oko 120 kućnih brojeva, rad će biti ograničen na kućne brojeve od 30 do 60, koji pripadaju tzv. južnom dijelu lovranske gradske jezgre.

Ključne riječi: Lovran, Stari grad, stanovništvo u XIX. stoljeću, rodoslovlje, knjige stališa duša, povijest

Uvod

Rodoslovna istraživanja u posljednje vrijeme predstavljaju hit u svjetskim razmjerima. Naravno da u tome prednjače svjetske velesile, pa tako posredstvom naših iseljenika iz SAD-a, Australije, Južne Amerike u Hrvatsku stižu razni pozitivni impulsi odašiljani preko različitih medija, bilo da se radi o intervjuima s rodoslovnom tematikom objavljenim u tiskovinama¹ ili o informacijama koje se tiču rodoslovnih istraživanja plasiranih preko virtualnih časopisa ili internetskih portala, sve do intenzivne komunikacije internetom vezano za različite rodoslovne upite.

* Dr. sc. Roberto Žigulić redoviti je profesor na Katedri za dinamiku strojeva Tehničkog fakulteta Sveučilišta u Rijeci, Vukovarska 58, 51000 Rijeka. Elektronička pošta: zigulic.opatija@yahoo.com.

** Sanja Biloš Žigulić zaposlena je u Obrtničkoj školi u Opatiji, Bože Milanovića 3, 51410 Opatija. Elektronička pošta: saziguli@inet.hr.

¹ Sincich, Sonia, „Od Prapoća do Malagueño“, *Zbornik Općine Lanišće*, knj. 5, 2011., str. 59–80; Fantov, Suzana, „Tamo gdje su moji korijeni...“, *Hrvatski vjesnik*, 3. travnja 2013., Melbourne, str. 24–25.

No koliko god takva istraživanja bila raširena, većina ljudi njima se ne bavi sustavno, već amaterski, za vlastite potrebe. Stoga se nameće potreba da se takvim istraživanjima pristupi sustavno, koristeći suvremene znanstvene metode te da se pri tome rezultati istraživanja prezentiraju široj društvenoj zajednici na način da se na jednom mjestu veći broj rodoslovnih podataka sistematizira u znanstvene radove,² knjige ili druge oblike publikacija. Zaslugom istraživačkih grupa i pojedinaca za sada su na razini Republike Hrvatske objavljivane takve knjige za područje Dalmacije (Privlaka³, Konavle⁴, Pelješac⁵), zatim za područje Ogulina⁶, a ni za Istru⁷ i Hrvatsko primorje⁸ ne može se reći da zaostaju po tom pitanju.

Objavljivanjem rada o stanovništvu istočnog dijela lovranske gradske jezgre u XIX. st. u drugoj knjizi *Zbornika Lovranščine* autori su postavili solidne temelje za nastavak znanstveno-istraživačkog rada na spomenutoj temi. Lovranski Stari grad i njegovo stanovništvo XIX. st. neiscrpno su povijesno i rodoslovno vrelo. Rodoslovni podaci o lokalnom stanovništvu uobičajeno su dostupni iz crkvenih knjiga, tzv. *stališa duša*, od kojih su za područje Lovrana za razdoblje XIX. st. sačuvani izvornici iz 1821.⁹ 1827.–1839.¹⁰ te iz 1863.–1891.¹¹ godine.

² Vekarić, Nenad, „Genealogija u službi onomastike“, *Folia Onomastica Croatica*, br. 12–13, 2003–2004., str. 549–552; Kralj-Brassard, Rina, „Ljudi, kuća i baština: promjene u strukturi jedne konavoske obitelji“, *Etmološka tribina*, god. 38, br. 31, 2008., str. 127–146.

³ Mustać, Marko – Pupovac, Darinko – Sorić, Ante (ur.), *Privlačko rodoslovlje*, Zadarska nadbiskupija, Župni ured Rođenja BDM, Privlaka, 2011.

⁴ Kapetanić, Niko – Vekarić, Nenad, *Konavoski rodovi (A-G)*, Zavod za povijesne znanosti HAZU u Dubrovniku, Dubrovnik, 2001.; Kapetanić, Niko – Vekarić, Nenad, *Konavoski rodovi (H-Pe)*, Zavod za povijesne znanosti HAZU u Dubrovniku, Dubrovnik, 2002.; Kapetanić, Niko – Vekarić, Nenad, *Konavoski rodovi (Pi-Ž)*, Zavod za povijesne znanosti HAZU u Dubrovniku, Dubrovnik, 2003.

⁵ Vekarić, Nenad, *Pelješki rodovi (A-K)*, Zavod za povijesne znanosti HAZU u Dubrovniku, Dubrovnik, 1995.; Vekarić, Nenad, *Pelješki rodovi (L-Ž)*, Zavod za povijesne znanosti HAZU u Dubrovniku, Dubrovnik, 1996.

⁶ Salopek, Hrvoje, *Ogulinско-modruški rodovi*, Matica hrvatska Ogulin i dr., Zagreb, 2007.

⁷ Bertoša, Slaven, *Život i smrt u Puli. Starosjeditelji i doseljenici od XVII. do početka XIX. stoljeća*, Skupština Udruga Matice hrvatske Istarske županije, Pazin, 2002.; Bertoša, Slaven, *Levantinci u Puli (XVII–XIX. stoljeće)*, Zavičajna naklada „Žakan Juri“, Pula, 2003.; Bertoša, Slaven, *Migracije prema Puli: Primjer austrijske Istre u novom vijeku*, Katedra Čakavskog sabora za povijest Istre Pazin – Sveučilište Jurja Dobrile u Puli – Državni arhiv u Pazinu, Pazin, 2012.

⁸ Senčić, Albino, *Popis pučanstva župe Mošćenice iz 1801.*, Katedra Čakavskog sabora Opatija, Liburnijske teme, knj. 14, Mošćenice, 2000.; Žigulić, Roberto, *Stališ duša župe Veprinac: 1875.–1925.: Knjiga I. Poljane i Puharska*, Državni arhiv u Rijeci, Rijeka, 2008.; Žigulić, Roberto, *Stališ duša župe Veprinac: 1875.–1925.: Knjiga II. Vasanska i Veprinac*, Hrvatsko književno društvo, Rijeka, 2011.

⁹ Matični ured Lovran, *Stališ duša župe Lovran iz 1821.*

¹⁰ HR-DARI-885, *Zbirka matičnih knjiga župa Riječke nadbiskupije na digitalnom zapisu, DVD 2: Stališ duša župe Lovran 1827.–1839.*

¹¹ HR-DARI-885, *Zbirka matičnih knjiga župa Riječke nadbiskupije na digitalnom zapisu, DVD 2: Stališ duša župe Lovran 1863.–1891.*

Kako unutar gradskih zidina, prema lovranskom župniku Ivanu Antonu Fracassi [*Joannes Antonius Fracassa*]¹², 1821. živi 541 stanovnik (277 muškaraca i 264 žena),¹³ a situacija je do 1880., kada započinje ekspanzija na okolni prostor izgradnjom vila, nepromijenjena,¹⁴ to u ovome radu, zbog kompleksnosti obrađene materije, autori objavljuju samo dio novonastalog stališa duša, i to dio koji se odnosi na južne gradske zidine, točnije na kućne brojeve od 30 do 60 (*Slika 1*).

Korištene katastarske mape i kućne adrese u lovranskoj gradskoj jezgri

Katastarskom izmjerom Habsburške Monarhije, koja je započela 1819. na Voloskom, bio je obuhvaćen i Kotar Lovran. Ona je rezultirala mapom lovranske gradske jezgre¹⁵ (*Slika 1*), na koju su temeljem katastarskog elaborata autori ovoga rada upisali kućne brojeve. U radu su još korištene katastarske mape lovranske gradske jezgre iz 1879. i 1904.¹⁶ Stoga će se nadalje u radu, kada se budu spominjali pojedini stambeni objekti, koristiti oznaka u kojoj se nalaze slovo „L“ kao oznaka za užu gradsku jezgru te tri broja odvojena kosim crtama. Prvi se broj odnosi na adresu iz 1904., drugi iz 1879., a treći iz 1819. Budući da je materijal koji nastaje navođenjem rodoslovnih podataka stanovnika tridesetak kućnih brojeva opsežan, daljnje je iznošenje gradiva podijeljeno u nekoliko dijelova, a svaki će od njih, radi lakšeg praćenja, biti popraćen odgovarajućim isječkom iz mape nastale 1819. godine.

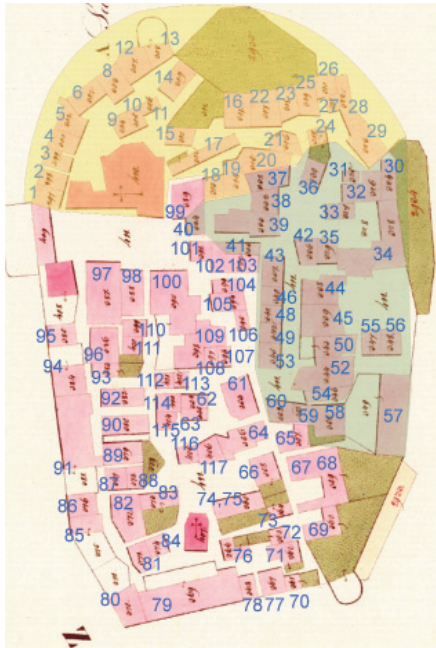
¹² U ovom radu bit će korišten zapis koji se sastoji od čitanja autora prema današnjoj upotrebi i mogućnosti iščitavanja na temelju suvremenog stanja nadopunjen izvornim zapisom preuzetim iz lovranskih stališa duša, koji će biti naveden kurzivom u uglatim zagradama. U slučaju da se zapisi prezimena pronađenih u izvornicima stališa duša razlikuju bit će u okruglim zagradama navedeno više varijanti istog prezimena. Ako upotreba kojeg prezimena danas nije poznata, bit će preuzet zapis iz izvornika lovranskih stališa duša.

¹³ Matični ured Lovran, *Stališ duša župe Lovran iz 1821*. Na kraju ovog stališa duša župnik Fracassa naveo je broj stanovnika lovranskih podopćina Lovrana, Tuliševice, Sv. Franje i Opriča za nekoliko godina.

¹⁴ Bratulić, Josip – Šimunović, Petar (prir.), *Prezimana i naselja u Istri: narodnosna statistika u godini oslobođenja*, knj. 1, Čakavski sabor (Pula) – Istarska naklada (Pula) – Otokar Kešovani (Opatija) – Edit (Rijeka) – Centro di ricerche storiche (Rovinj), Pula – Rijeka, 1985. Autori na str. 216 navode da u lovranskoj podopćini Lovran 1880. živi 530 stanovnika, 1890. 513 stanovnika, a 1900. 730 stanovnika.

¹⁵ AST, *Mappe del Catasto franceschino, Katastral plan und Bauparzellen Elaborat, Bezirk Lovran*, 1819. (mapa 243b05).

¹⁶ Žigulić, Roberto – Biloš Žigulić, Sanja, „Stanovništvo istočnog dijela lovranske gradske jezgre u XIX. stoljeću“, *Zbornik Lovranščine*, knj. 2, 2012., str. 85–118. Na str. 88 i 89 objavljene su katastarske karte lovranske gradske jezgre iz 1879. i 1904. godine.



Slika 1. Mapa katastarske izmjere lovranskog Starog grada iz 1819.

Kućni brojevi 30–36¹⁷

Stanovnici kuće na kućnom broju L22/29/30 početkom XIX. st. vološčanski su Rajčići [*Raicich (Rajcich)*] čudnog nadimka Zočić (Cočić) [*Zocich*]. Da lovranski Rajčići vuku podrijetlo od vološčanskih, svjedoči činjenica da krajem XVIII. st. ovdje postoji jedna obitelj Rajčića [*Raicich (Rajcich)*], a u Voloskom istovremeno barem desetak do dvadesetak.¹⁸ Kada je prvi Rajčić [*Raicich (Rajcich)*] pristigao u lovranski Stari grad, nije poznato iz razloga nepostojanja lovranske matične knjige vjenčanih starije od 1771., no to bi svakako trebao biti pomorac

Ivan Rajčić Zočić (Cočić) [*Joannes Raicich (Rajcich) Zocich*], r. ~1731. On sa suprugom iz prvog braka Lucijom [*Lucia*], r. ~1739., ima kćer Jelenu Rajčić [*Helena Raicich (Rajcich)*], r. 12.5.1765., koja 13.2.1786. postaje nevjestom na adresi L37/45/44 po vjenčanju s Franjom Battestinom [*Franciscus Battestin*]; kćer Agatu Matiju [*Agatha Matheja*], r. 5.2.1761., čija je daljnja sudbina nepoznata; kćer Mariju Rajčić [*Maria Raicich (Rajcich)*], r. 15.12.1767., koja se 12.2.1791. seli na adresu L39/47/47 po vjenčanju s Josipom Franjom Franjulom [*Josephus Franciscus Fragnul*]; te sina Matu Rajčića [*Matthaeus Raicich (Rajcich)*] (2.9.1778.–1.7.1852.). Ivanova supruga Lucija umire 22.2.1779. te se on 22.7.1806., u dobi od 75 godina, ženi Trogirankom¹⁹ Antonijom r. Berket²⁰ [*Antonia n. Berchet*] (16.12.1766.–

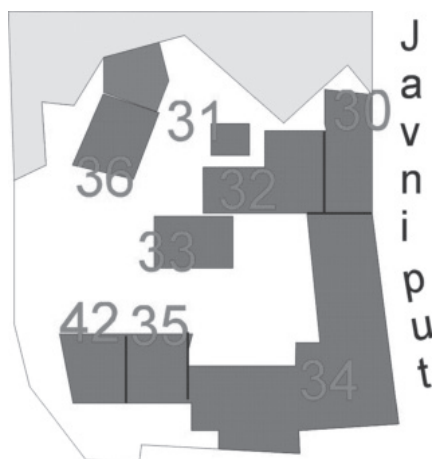
¹⁷ AST, Mappedel Catasto franceschino, *Katastral plan und Bauparzellen Elaborat, Bezirk Lovran*, 1819. (mapa 243b05). Navedeni kućni brojevi odnose se na katastarsku mapu iz 1819.

¹⁸ HR-DARI-885, *Zbirka matičnih knjiga župa Riječke nadbiskupije na digitalnom zapisu*, DVD 3: *Stališ duša župe Volosko 1840.–1883*. U ovom stališu duša spominje se dvadesetak obitelji Rajčića [*Raicich*] s porodičnim nadimcima *Pellanda, Ancin, Andria, Nucle, Rocho, Eccelenza, Pedota, Jurisan, Niniza, Pelestrina, Sardella, Grego*.

¹⁹ HR-DARI-275, *Zbirka matičnih knjiga s primorsko-goranskog područja, istočne Istre i Kvarnerskih otoka*, knj. 296: *Matična knjiga vjenčanih župe Lovran 1821.–1911*. Na str. 21 uz ime ove osobe pojavljuje se i nadimak *Trovirka* ili *Trogirka*.

²⁰ Benyovsky, Irena, „Popravlak trogirskih ulica 1795./1796. godine“, *Povijesni prilozi*, knj. 30,

22.9.1834.). Njihov sin pomorac Josip Rajčić [*Josephus Raicich (Rajcich)*], r. 28.2.1810., ženi 11.6.1832. Jeronimu Katalinić [*Hieronijma n. Catalinich*], kćer pomorca Antona [*Antonius*] i Antonije [*Antonia*], r. ~1808. Oni imaju samo muške potomke, i to Mikulu Rajčića [*Nicolaus Raicich (Rajcich)*], r. 1832. u Rijeci, Antona Rajčića [*Antonius Raicich (Rajcich)*], r. 4.11.1833., Josipa Rajčića [*Josephus Raicich (Rajcich)*], r. 6.9.1835., i Ivana Rajčića [*Joannes Raicich (Rajcich)*], r. 9.6.1837. Autorima je poznata samo daljnja sudbina



Slika 2. Kućni brojevi 30–36

sina Antona Rajčića, koji 7.5.1862. ženi Petrinu r. Battestin [*Petrina n. Battestin*], r. 30.6.1839., iz L37/45/44 te dalje žive u lovranskom Starom gradu kao podstanari imajući sina Franju Rajčića [*Franciscus Raicich (Rajcich)*], r. 25.2.1866. Ovaj se pak seli u Pulu, gdje ženi Franciscu r. Buranello [*Francisca n. Buranello*] te s njom ima više djece, od kojih je najstariji Franjo Rajčić [*Franciscus Raicich (Rajcich)*], r. 17.12.1895.²¹

Pomorac Mate Rajčić [*Matthaeus Raicich (Rajcich)*], r. 2.9.1778., sin glave obitelji iz prvog braka, ženi Rosaliju r. Cupar [*Rosalia n. Zupar*], r. 19.10.1788., s kojom ima dvije kćeri i tri sina. Kći Nevenka r. Rajčić [*Innocentia n. Raicich (Rajcich)*] (8.12.1808.–18.8.1842.) udaje se na adresu L6/9/9 za konstruktora brodova Antona Peršića [*Antonius Persich*], r. 4.2.1807., dok se kći Leopoldina Rajčić [*Leopoldina Raicich (Rajcich)*] 1847. udala za postolara Marka Würticha [*Marcus Würtich*] (1815.–21.10.1877.) na kućni broj L7/10/10. Od sinova bračnog para Rajčić nepoznata je sudbina Mikule Franje [*Nicolaus Franciscus*], r. 8.9.1811., i Josipa Mate Rajčića [*Josephus Mathias*

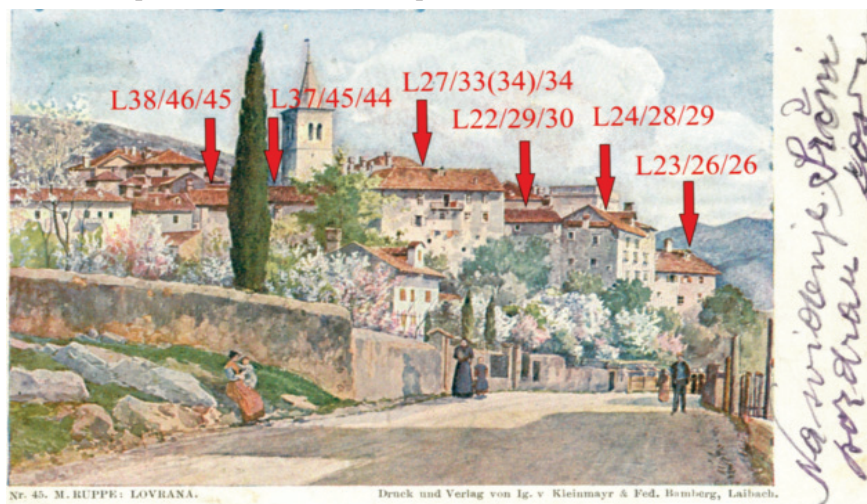
2006., str. 141–168. Na str. 144, 154, 158, 159 i 162 spominje se prezime Berket [*Berchet*]. S druge strane interesantno je da je u ovoj porodici, koja je boravila u Lovranu sredinom XVIII. st., zabilježeno još krštenja, i to 10.6.1763. i 1.3.1769. Tada su kršteni Anton Lovro [*Antonius Laurentius*] i Marije Terezija Berket [*Maria Theresia Berket*], djeca Ivana [*Joannes*] i Margarete, kćeri Lovre Sandalja [*Margaretha filia Laurentii Sandagl*]. U prezimenu majke leži vjerojatno i objašnjenje zbog čega se ova porodica pojavila na lovranskim prostorima.

²¹ *Gazzetta Ufficiale del Regno Italia*, br. 240, 15. listopada 1932., str. 4633–4652. Na str. 4637 navedeni su podaci o ovoj obitelji Rajčić [*Raicich*], u vezi s promjenom obiteljskog prezimena iz Rajčić [*Raicich*] u Razzi.

Raicich (Rajcich)], r. 10.3.1815. Neizbježno vezivanje za rodni kraj svojih predaka ostvario je njihov najmlađi sin, pomorac Franjo Mikula Rajčić [*Franciscus Nicolaus Raicich (Rajcich)*], r. 30.1.1820., oženivši se 15.11.1845. sluškinjom Antonijom r. Jelušić [*Antonia n. Jelusich*] (27.11.1824.–19.5.1875.), kćeri Ivana [*Joannes*] i Katarine r. Turak [*Catharina n. Turach*] iz Brnčiča 34, istočna Kastavština.

Sve u svemu, oko 1850. u lovranskom Starom gradu Rajčića više nema, a vlasnik je nenastanjene kuće na kućnom broju L22/29/30 Franjo Ksaver Letis [*Franciscus Xaverius Lettis*] iz L27/33(34)/34.

Već letimičan uvid u kućne brojeve L26/30/31 i L26/31/32 govori da se sredinom XIX. stoljeća ovdje radi o dva objekta koji spadaju pod jedan kućni broj. Objekt na kućnom broju L26/30/31, koji je po dimenzijama mnogo manji, bio je više godina nenastanjen i u njemu od svojeg vjenčanja 4.2.1839. s Antonijom r. Cigančić [*Antonia n. Cigancich*] (9.6.1800.–20.7.1855.)²² iz L51/61/62 živi udovac obučar Vinko Battestin [*Vincentius Battestin*] (19.7.1802.–3.4.1868.) iz L--/55/55. Tu im se rađa i sin Gašpar Battestin [*Casparus Battestin*], r. 6.1.1840., a kada supruga Antonija umre, Vinko Battestin ženi 10.11.1856. Catharinu r. Valić Strašić [*Catharina n. Vallich Strassich*] (7.10.1814.–3.9.1893.), kćer Mihovila [*Michaelis*] i Antonije r. Martinčić [*Antonia n. Martincich*] iz Tuliševice 31.



Slika 3. Detalj južnog dijela lovranske gradske jezgre s upisanim kućnim brojevima

²² HR-DARI-275, *Zbirka matičnih knjiga s primorsko-goranskog područja, istočne Istre i Kvarnerskih otoka*, knj. 298: *Matična knjiga umrlih župe Lovran 1821.–1907*. Na str. 134 navedeno je da je ova osoba umrla u epidemiji kolere, koja je harala na lovranskom području od 6.7.–31.8.1855. te je unutar gradskih zidina prouzročila smrt 20 ljudi, a na širem lovranskom području deset. Smrti nisu bili pošteđeni ni oni najbogatiji, tako da su zabilježena i dva smrtna slučaja u obitelji lovranskih nobilisa de Peršića von Köstenheima [*de Persich von Köstenheim*].

Kućni broj L26/31/32 pripadao je krajem XVIII. i početkom XIX. st. obitelji Gašpara Rosovića [*Casparus Rossovich*], koji 7.11.1777. ženi Mariju r. Papić [*Maria n. Papich*], kćer Antona [*Antonius*]. Njihove su kćeri Josipa Rosović [*Josepha Rossovich*], r. 14.10.1780. i udana 28.7.1805. za udovca Matu Minaka (Dminaka) [*Matthaeus Minach (Dminach)*], r. 26.1.1777. iz Oprića 14; te neudana Antonija [*Antonia*], r. 8.1.1784. Preostale su dvije kćeri bračnog para Rosović Marija Rosović [*Maria Rossovich*], r. 10.10.1786., udana 26.11.1808. za Josipa Mauretića [*Josephus Mauretich*] iz L49/107/107 i po njegovoj smrti 12.3.1816. za Mikulu Priskića Vodopiju [*Nicolaus Prischich (Priskich) Vodopia*]; te Nadala Rosović [*Nathala Rossovich*], r. 30.5.1795., koja je 16.11.1814., udavši se za parona Josipa Letisa [*Josephus Lettis (Letis)*], postala nevjesta u njegovoj kući na adresi L28/35/35. Jedini sin Rosovićevih Gašpar Rosović [*Casparus Rossovich*] ženi 20.7.1813. Kristinu r. Peršić [*Christina r. Persich (Persic)*], r. 19.7.1790., koja dolazi s adrese L24/28/29, međutim njihov se sin jedinac Ludvig Srećko Rosović [*Ludovicus Felix Rossovich*] (19.8.1813.–6.3.1903.) po vjenčanju 1852. vraća u majčinu rodnu kuću na adresi L24/28/29²³.

Nakon vjenčanja Ludviga Srećka Rosovića [*Ludovicus Felix Rossovich*] i njegova odlaska na adresu L24/28/29 kuća ostaje najvjerojatnije prazna te tamo sredinom XIX. st. dolazi živjeti obitelj Vinka Antona Battestina [*Vincentius Antonius Battestin*] (14.12.1826.–5.1.1918.), koji je dijete iz prvog braka Vinka Battestina [*Vincentius Battestin*] (19.7.1802.–3.4.1868.) iz L--/55/55, a koji živi na susjednoj adresi L26/30/31. Sin Vinko Anton Battestin ženi 20.1.1853. Antoniju r. Minak [*Antonia n. Minach (Dminach)*] (8.6.1829.–29.5.1905.) iz Oprića 47 te, uz dvoje djece koja su umrla u mlađoj dobi, imaju kćer Antoniju Battestin [*Antonia Battestin*], r. 11.8.1865., koja s Ivanom Dujmovićem [*Joannes Dujmovich*] (26.9.1858.–25.8.1918.), sinom Ivana [*Joannes*], pomorcem iz Cresa 167, ima dvije kćeri, i to Anu Katarinu [*Anna Catharina*], r. 18.5.1888., i Mariju Anuncijatu [*Maria Annunziata*], r. 28.2.1890.

Objekt na adresi L131/32/33 zgrada je koja je pripadala *kordonistima*, osnovnoj taktičkoj jedinici rimske legije, u ovome slučaju lovranske gradske straže. Tu 28.10.1826. umire Vjekoslav Schmidt [*Venceslaus Schmidt*], ekonom 5. kohorte kordonista, star 48 godina. Također kordonist, udovac Vinko Sebastijan Paškvan [*Vincentius Sebastianus Pasquan*], r. ~1785., sin Mate [*Matthaeus*] i Jelene

²³ Daljnje rodoslovlje obitelji Ludviga Srećka Rosovića [*Ludovicus Felix Rossovich*] v. u: Žigulić, Roberto – Biloš Žigulić, Sanja, nav. dj., str. 114.

[*Helena*], tu je 11.4.1814. uzeo za ženu Anu r. Lukežić Bognetić [*Anna n. Lukessich Bognetich*], kćer Mate [*Matthaeus*] i Jelene [*Hellena*] r. ~1789.

Ovaj dio lovranskog Starog grada može se s pravom pripisivati lovranskim Letisima [*Lettis*]. Ono što je zajednička karakteristika ovih imućnih obitelji koje stanuju na kućnim brojevima L27/33(34)/34, L28/35/35 i L31(113)/38/38 relativno su velike kuće u kojima je onda moglo istovremeno živjeti i više obitelji istoga pretka, a što je lovranske Letise tada promoviralo u obitelji s jednim od najvećih rodoslovnih potencijala unutar lovranskog Starog grada u razmatranom periodu.

Glava obitelji na kućnom broju L27/33(34)/34 posjednik je Mate Letis [*Matthaeus Lettis*], r. 9.2.1743., sin Bartola [*Bartholomeus*] i Katarine [*Catharina*], koji 5.8.1776. ženi Antoniju Mariju Anu r. Ruščić [*Antonia Maria Anna n. Ruscich*] iz stare lovranske obitelji koja je dala veći broj svećenika i uglednika, no istovremeno i iz obitelji koja je u periodu kojim se bavi ovaj rad, barem što se lovranske priče tiče, bila već na samom kraju svoje povijesne misije. Djeca su ovog bračnog para Franjo Ksaver Letis [*Franciscus Xavierus Lettis*]²⁴ (28.1.1780.–6.9.1870.), koji 15.2.1806. ženi Mariju Anu r. Cigančić Pipić [*Maria Anna n. Cigancich Pipich*] (20.7.1781.–13.10.1869.) iz L45/54/54, s kojom živi na starini bez potomaka; zatim Marijana Letis [*Marrianna Lettis*] (8.9.1787.–14.8.1874.), koja se 25.6.1814. udala za šogoričina brata, pomorca Gašpara Cigančića Pipića [*Casparus Cigancich Pipich*] (21.12.1786.–15.7.1873.) iz L45/54/54, s kojim živi na L77/90/90; te pomorac Anton Letis [*Antonius Lettis*] (7.5.1783.–4.1.1868.). On je 16.6.1811. u talijanskoj Bazovici uzeo za suprugu Clementinu r. Verbega [*Clementina n. Vervega (Wervega)*] (5.7.1793.–27.6.1874.) iz L84/97/97.

Bračni par Letis [*Lettis*] s kućnog broja L27/33(34)/34, Anton [*Antonius*] i Clementina r. Verbega [*Clementina n. Vervega (Wervega)*], ostavio je uistinu brojnu skupinu potomaka. Od njihovo devetero djece jedino su Romul [*Romulus*] (12.2.1826.–5.1.1839.), Euharistij Gedeon [*Euaristus Gedeon*] (21.5.1829.–5.6.1829.) i Ernest Letis [*Ernestus Lettis*] (29.1.1831.–17.12.1869.) umrli neoženjeni.

²⁴ Peršić, Dušan, *Lovranski spomenar – crtice iz lovranske prošlosti*, Katedra Čakavskog sabora Lovran, Lovran, 2009. Franjo Ksaver Letis [*Franciscus Xaverius Letis*] poznat je kao osoba čaša čijeg je vina starog 20 godina bila ponuđena saskom kralju Fridriku Augustu II. 11.6.1845. On se ovdje, oko 18 sati, odmarao po povratku iz botaničke ekspedicije s Učke, a u pratnji su mu bili poznati tršćanski botaničar i apotekar Bartolomeo Biassoletto (1793.–1859.) i barun te kasniji hrvatski ban Josip Jelačić. Obitelj Letis [*Lettis*] dugo je čuvala srebrnu čašu iz koje je kralj pio dok je sjedio pod lovranskom ladonjom.

Prvi i najstariji sin ovog bračnog para pomorac Ivan Krstitelj Letis [*Joannes Baptistus Lettis*] (29.6.1812.–9.8.1877.) oženio se i odselio u Rijeku. Povremeno se u lovranskim matičnim knjigama spominju i podaci vezani za tu obitelj, tako da se navodi da je 10.2.1875. u Lovranu umro njegov sin Amerigo [*Amerigus*] rođen u Rijeci. Također se navodi i da je Ivan Krstitelj Lettis umro u *Veneciji*, što, naravno, ostavlja znatno širi prostor za lociranje njegova zadnjeg počivališta od onoga kako danas spomenuti zemljopisni pojam tumačimo.

Drugi sin ovog bračnog para po starosti Franjo Ksaver Toma Letis [*Franciscus Xavierus Thomas Lettis*] (26.10.1815.–12.6.1883.), koji je također dobar dio svoga životnog i profesionalnog vijeka bio vezan za Rijeku, gdje je i umro, protagonist je za današnje pojmove pomalo neobična vjenčanja. On 2.5.1883., u dobi od 67 godina, u Lovranu ženi sluškinju Katarinu r. Mihalić [*Catharina n. Michalich*] (5.10.1841.–1920.) iz Tuliševice 39/45/40 te na taj način priznaje njezino troje djece, sestre Klementinu [*Clementina*] (22.5.1877.–14.11.1907.) i Antoniju [*Antonia*], r. 11.11.1878., Letis [*Lettis*], prvu i drugu ženu poštanskog otpravnika Antona Bernardina Petris de Steinhafena [*Antonius Bernardinus Petris de Steinhafen*] iz Cresa, te pomorskog kapetana Ivana Letisa [*Joannes Lettis*], r. 14.5.1882.

Treći sin ovog bračnog para Enio Viktor Letis [*Aneas Victor Lettis*] (17.12.1823.–1895.) ostao je najviše vezan za dom Letisovih te je tu sa suprugom Matildom r. Verbega [*Mathilda n. Vervega (Wervega)*] (7.10.1841.–1928.) iz L84/97/97 zasnovao obitelj, koju su činila djeca Anton Letis [*Antonius Lettis*] (25.12.1870.–19.8.1903.),²⁵ koji se vjenčanjem 2.10.1899. s Katarinom r. Cupar [*Catharina n. Zupar*], r. 25.12.1870., seli na adresu mlade L36/43/43; Ivan Letis [*Joannes Lettis*], r. 15.5.1872., te kći Marija Viktorija Klementina Letis [*Maria Clementina Victoria Lettis*], r. 10.3.1876., koja se 11.2.1899. udala za c. kr. komesara financija Leopolda Josipa Tominića [*Leopoldus Josephus Tominich*], r. 17.11.1767., iz Sv. Franje 19. Posljednja članica obitelji bračnog para Letis bila je Josipa Letis [*Josepha Lettis*], r. 21.6.1873., koja u kuću dovodi zeta Mikulu Marušića [*Nicolaus Marussich*], r. 9.12.1860., iz Oprića 165 te s njim ima dvoje djece: Enia Viktora Ivana Marušića [*Aneas Victor Joannes Marussich*], r. 26.1.1897., i Mariju Mercedes Marušić [*Maria Mercedes Marussich*], r. 18.7.1898. Ova se

²⁵ „Supposed outrage by Bulgarian Insurgents – Three explosions on an Austrian Black Sea Steamship“, *New York Times*, New York, 3. rujna 1903., str. 7. Ovaj novinski članak govori o eksploziji na parobrodu Vaskapu koja se dogodila ispred bugarske luke Burgas, a u kojoj je poginulo nekoliko lovranskih pomoraca, među kojima i Anton Letis [*Antonius Lettis*] iz L27/33(34)/34.

obitelj u lovranskom Starom gradu na istoj adresi održala do današnjih dana.

Bračni par Letis s kućnog broja L27/33(34)/34, Anton [*Antonius*] i Clementina r. Verbega [*Clementina n. Vervega (Wervega)*], imao je i tri kćeri. Najstarija kći Antonija Klementina Letis [*Antonia Clementina Lettis*] (20.6.1817.–24.10.1891.) udaje se 11.2.1839. za Josipa Ferrarija [*Josephus Ferrari*], r. 17.3.1815., čiji je otac Jakov [*Jacobus*] nekoć pristigao iz Betine na Murteru, te odlazi za nevjestu na L88/102/101. Druga kći Klementina Letis [*Clementina Letis*] (16.11.1821.–1.11.1855.) postaje 26.1.1848. suprugom pomorca Franje Vjekoslava Polčića [*Franciscus Aloysius Polcich*] iz L84/97/97. Najmlađa kći Marija Letis [*Maria Letis*], r. 23.11.1833., udaje se pak 3.1.1861. na adresu Oprić 11 za Antona Jeletića, r. 2.12.1830.

Najraniji su poznati starosjedioci na kućnom broju L28/35/35 Anton Letis [*Antonius Letis*], r. 10.1.1739., brat Mate Letisa [*Mathaeus Lettis*] iz L27/33(34)/34, i Marija Katarina r. Trdić [*Maria Catharina n. Terdich*], koji su vjenčani 6.2.1784. Njihova su djeca Marija Letis [*Maria Lettis*] (27.5.1793.–14.9.1834.), udana 12.5.1814. na L88/102/101 za pomorca Jakova Ferrarija [*Jacobus Ferrari*] (1.5.1790.–12.5.1814.), sina Jakova [*Jacobus*] i Lovranke Franciske r. Priskić [*Francisca n. Prischich (Priskich)*], pristigla iz Betine na Murteru; zatim paron Josip Letis [*Josephus Lettis*], r. 13.2.1785., te paron Anton Letis [*Antonius Lettis*], r. 23.10.1788.

Anton Letis [*Antonius Lettis*], r. 23.10.1788., oženio se 25.7.1814. Franciskom²⁶ r. Cupar [*Francisca n. Zupar*] (20.11.1783.–5.10.1823.) iz L70/82/82, s kojom ima Antona Franju Letisa [*Antonius Franciscus Lettis*] (7.5.1815.–1.1.1882.) i Klementinu Letis [*Clementina Lettis*], r. 25.8.1817. Njegova druga supruga bila je Franciska r. Battestin Krompo [*Francisca n. Battestin Crompo*] (26.9.1795.–3.5.1881.) iz L90/104/104. Po vjenčanju 26.10.1825. imali su Mariju [*Maria*] (25.1.1830.–19.11.1911.), udanu 1.12.1849. za Josipa Letisa [*Josephus Lettis*] iz L31/38/38, kao i njezine dvije sestre Francisku Antoniju [*Francisca Antonia*], r. 4.10.1833., i Francisku Leopoldinu Letis [*Francisca Leopoldina Lettis*], r. 10.9.1836. Njihova je daljnja sudbina nepoznata.

²⁶ HR-DARI-275, Zbirka matičnih knjiga s primorsko-goranskog područja, istočne Istre i Kvarnerskih otoka, knj. 298: Matična knjiga umrlih župe Lovran 1821.–1907. U lovranskoj matičnoj knjizi vjenčanih i umrlih pogrešno navedena kao Franciska Cupar [*Francisca Zupar*], međutim starost kod upisa vjenčanja kao i kod upisa smrti upućuje na to da se radi o osobi koja je krštena kao Katarina Cupar [*Catharina Zupar*].

Njegov brat paron Josip Letis [*Josephus Lettis*] dovodi 16.11.1814. u kuću nevjestu, ranije spominjanu Nadalu r. Rosović [*Nathala n. Rossovich*], r. 30.5.1795. iz L26/31/32. S njom ima Josipa [*Josephus*], r. 28.3.1820., Franju Antona [*Franciscus Antonius*], r. 26.1.1823., Mariju Rožu [*Maria Rosa*], r. 30.8.1825., i Ivanu Letis [*Joanna Lettis*], r. 30.8.1825., čija je daljnja sudbina nepoznata. Jedino je poznata sudbina najstarije kćeri Terezije Letis [*Theresia Lettis*] (16.10.1815.–23.2.1860.), koja se 26.8.1839. udala za mošćeničkog kovača Antona Bradičića [*Antonius Bradicich*] (17.1.1814.–6.5.1903.) te s njim od djece imala Gaudencija Bradičića [*Gaudentius Bradicich*] (22.2.1840.–17.12.1864.), Norberta Lea Bradičića [*Norimbertus Leo Bradicich*] (26.3.1842.–18.12.1868.), nestala *po moru* prema Solunu; Mariju Leopoldinu Bradičić [*Maria Leopoldina Bradicich*] (26.3.1842.–18.12.1868.), koja se 20.1.1869. udala za Ivana Mandića Rošića [*Joannes Mandich Rossich*] (9.2.1840.–15.5.1902.), sina Mate [*Matthaeus*] i Marije r. Dubrović [*Maria n. Dubrovich*] iz Perenića 9, i s njim otišla u nepoznatom pravcu; Karla Bradičića [*Carolus Bradicich*] (21.2.1854.–9.9.1900.), koji se 26.11.1883. vjenčao u Milju s autorima nepoznatom osobom te život skončao u tršćanskoj bolnici; te Tereziju Bradičić [*Theresia Bradicich*], r. 15.10.1856., koja se 25.5.1896. udala za Jurja Starčevića iz Jelenja. Uz njih na starini ostaju sin Anton Bradičić [*Antonius Bradicich*] (23.11.1859.–11.6.1907.), koji sa suprugom Franciskom r. Cupar [*Francisca n. Zupar*] (17.12.1861.–2.11.1925.) iz L99/117/117 ima sina



Slika 4. Karlo Deadat Kalokira

Antona Jurja Bradičića [*Antonius Georgius Bradicich*], r. 28.1.1881., te kći Celestina Bradičić [*Coelestina Bradicich*] (23.8.1851.–22.6.1917.), koja po vjenčanju 25.11.1875. u kuću dovodi zeta Franju Kalokiru [*Franciscus Calochira*], r. 26.10.1847., s kojim ima desetero djece, i to: Franju Josipa Roka [*Franciscus Josephus Rochus*], r. 16.8.1876., Josipa Paškvala [*Josephus Pasqualis*], r. 19.4.1878., Antona Virgilija Nadala [*Antonius Virgilius Nathalus*], r. 24.12.1879., Mariju Tereziju [*Maria Theresia*], r. 7.9.1882., Karla Deadata [*Carolus Deadatus*], r. 22.1.1884., Norberta Antona [*Norbertus Antonius*], r. 30.3.1885.,

Marija Ivana [*Marius Joannes*] (9.9.1886.–20.1.1887.), Mariju Oliviju [*Maria Olivia*], r. 25.3.1888., Celestinu Magdalenu [*Coelestina Magdalena*], r. 31.8.1889., i Tereziju Kalokira [*Theresia Calochira*], r. 8.2.1891.

I pored sve ove količine rodoslovnih podataka, pored sve djece koja su se tu rađala, na adresi L28/35/35 stvari se do 1900. uopće nisu smirivale. Tome je svakako najviše pridonio ranije spominjani Letisov zet kovač Anton Bradičić [*Antonius Bradicich*], koji se 20.2.1897. oženio Petrinom Ivanom r. Lenac [*Petrina Joanna n. Lenacz*] (24.6.1836.–20.3.1902.) iz L61/71/71 te time očito legalizirao njihovu dugogodišnju izvanbračnu vezu, kao i dvije kćeri, Srećku Antoniju Letis [*Felicia Antonia Lettis*] (19.9.1862.–8.9.1887.), udanu 25.11.1882. za Antona Blažinu [*Antonius Blasina*] iz Kastva, te Francisku Svetku Letis [*Francisca Sancta Letis*].

Izvorni je objekt na kućnom broju 36 prema numeraciji iz 1819. doživio do 1870. niz preinaka te se u skladu s time proširio i na zelenu površinu u pravcu istoka, što predstavlja novi kućni broj L25/36/--, i na suprotnu stranu, što je dobilo kućni broj L29/36/36.



Slika 5. Josip Anton Zahej

Najstariji poznati stanovnik na kućnom broju L29/36/36 pomorac je Lovro Josip Valić Strašić [*Laurentius Josephus Vallich Strassich*] (14.3.1825.–19.1.1868), sin Lovre [*Laurentius*] i Antonije r. Jakovašić [*Antonia n. Jacovassich*], pristigao iz Tuliševice 38 i umro u Engleskoj. Sa suprugom Antonijom r. Jelušić [*Antonia n. Jellussich*] (27.11.1824.–19.5.1875.) imao je sinove Josipa Nadala Valića [*Josephus Nathalus Vallich*], r. 17.12.1857., koji se nije ženio i živio je u Rijeci, te Antona Roka Valića [*Antonius Rochus Vallich*] (9.8.1862.–26.11.1912.),

također neoženjena, koji živi kod kuće. Od njihovih dviju kćeri mlađa Marija Celestina Valić [*Maria Coelestina Vallich*] (6.11.1853.–1939.) udala se za Josipa Kalokiru [*Josephus Calochira*], r. 1.5.1846., iz L14/17/17 te s njim ima obitelj koja živi na adresi L34/42/42, dok se starija Celestina Valić [*Coelestina Vallich*] (11.11.1852.–2.3.1930.) udala 24.5.1876. za pomorca i gostioničara Petra Zaheja [*Petrus Zachej (Zahej)*] (25.6.1845.–1925.). Njihova djeca, koja su odrasla u

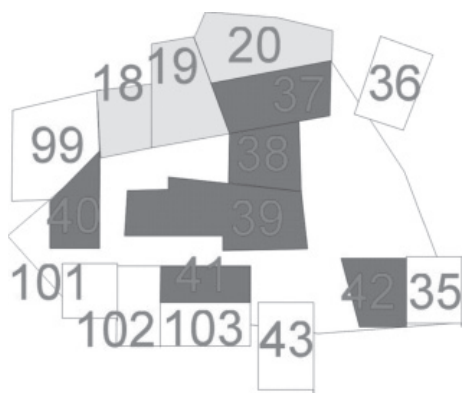
ovoj kući, prema starosti su Ana Ida Zahej [*Anna Ida Zachej (Zahej)*], r. 5.3.1877., Marija Karla Zahej [*Maria Carola Zachej (Zahej)*], r. 29.11.1879., Josip Anton Zahej [*Josephus Antonius Zachej (Zahej)*], r. 26.12.1880., Anton Petar Zahej [*Antonius Petrus Zachej (Zahej)*], r. 19.2.1884., Roža Petra Zahej [*Rosa Petra Zachej (Zahej)*], r. 1.5.1885., i Petar Justo Zahej [*Petrus Justus Zachej (Zahej)*], r. 24.1.1887.

Na nadograđenu kućnom broju 25/36/-- spominje se mnogo manji broj osoba koje ondje žive. U principu radi se o samo dvije osobe, i to o bračnom paru Antonu Žmariću [*Antonius Zmarich (Smarich)*], r. 29.4.1797., sinu Antona Žmarića Kersnika [*Antonius Zmarich (Smarich) Kersnik*] i Lucije iz Sv. Franje 75/36, i Barbari r. Masarić [*Barbara n. Massarich*], r. 1.12.1795., kćeri Mikule Masarića Pandurića [*Nicolaus Massarich Pandurich*] i Margarite r. Palmić [*Margaritha n. Palmich*] iz Sv. Franje 82/Mandići 1, vjenčanih 17.2.1819. No njihovo je pojavljivanje u lovranskoj gradskoj jezgri uistinu rjeđe naravi, budući da se vode i na adresi Sv. Franjo 36/75, gdje su im, uostalom, upisana i djeca.

Kućni brojevi 37–42²⁷

Nasuprot kućnom broju L29/36/36 nalazio se stari kućni broj 37, koji se sredinom 19. stoljeća dijeli na dva kućna broja: L30/37/37 i L113/37/37. I dok se na ovom drugom kućnom broju tijekom XIX. st. s rodoslovnog aspekta ništa ne događa, na kućnom broju L30/37/37 živi obitelj Andrije Štiglića Bakrana [*Andreas Stiglich Bakran*], r. 30.11.1752.²⁸,

i Jelene Klare r. Blažinić [*Hellena Clara n. Blaxinich (Blasinich)*] (9.8.1752.–17.1.1838), kćeri Antona [*Antonius*] i Margarete [*Margaretha*]. Ovaj bračni par, vjenčan 26.5.1776., od sinova ima



Slika 6. Kućni brojevi 37–42

²⁷ Kao što je to i ranije navedeno, radi se o numeraciji stambenih objekata prema najstarijoj mapi.

²⁸ Matični ured Lovran, *Stališ duša župe Lovran iz 1821*. Ovaj podatak zapisan na str. 19 nije jednostavno dokazati s obzirom na to da se zapis krštenja Andrije Štiglića Bakrana [*Andreas Stiglich Bakran*] navedenog datuma ne pojavljuje ni u lovranskim ni u bakarskim matičnim knjigama krštenih.

konstruktora brodova Franju Štiglića Bakrana [*Franciscus Stiglich Bakran*] (13.4.1777.–3.7.1829.), koji odlazi za zeta Domeniki r. Franjul [*Domenica n. Fragnul*], r. 14.6.1776., iz L8/11/11., te *mistra* Ignaca Štiglića Bakrana [*Ignatius Stiglich Bakran*], r. 28.7.1782., koji 23.11.1814. u Mošćenicama uzima za ženu Katarinu r. Dešković Smokvić [*Catharina n. Descovich Smokvich*], r. ~1796.,²⁹ kćer Andrije [*Andreas*] iz Mošćenica. Njihova su djeca Josip [*Josephus*], r. 15.10.1815., Petrina [*Petrina*], r. 4.1.1820., Marija Katarina [*Maria Catharina*], r. 22.9.1822, Šimun Svetko [*Simonis Santinus*], r. 31.10.1824., Angela [*Angela*], r. 29.2.1827, Ludviga [*Lodovica*], r. 6.6.1829., Anton [*Antonius*], r. 24.1.1832., Margareta [*Margaritha*], r. 6.8.1834., te Franjo Srećko [*Franciscus Fortunatus*], r. 5.7.1837. Od svih njih poznata je jedino daljnja sudbina Angele Štiglić [*Angela Stiglich*], koja se 1.6.1857. udala za Angelusa Bellema, sina Vincenza i Theresije Bacci. S druge strane kćeri su bračnog para Štiglić Bakran, Ignaca [*Ignatius*] i Katarine [*Catharina*], Maria Štiglić [*Maria Stiglich*] (~1788.–20.3.1839), koja se seli na L34/42/42 udajom za Franju Bartha [*Franciscus Bartsch*], r. 21.11.1787., te Antonija Štiglić [*Antonia Stiglich*] (4.6.1796.–25.10.1820.), koja je, nažalost, umrla vrlo mlada neudana.

Na ovom broju još jedno vrijeme živi i bračni par Turinica [*Turinizza*], koji čine doseljenik iz Istre Juraj [*Georgius*], r. ~1796., sin Marka [*Marcus*] i Marine r. Katunar [*Marina n. Katunar*], te od 23.7.1835. i njegova zakonita supruga Katarina r. Gržančić [*Catharina n. Ghersancich*] (7.10.1797.–30.5.1880.), kći Jurja [*Georgius*] i Ane r. Strah [*Anna n. Strach*], udovica Ivana [*Joannes*] Basana [*Bassan*] (27.1.1791.–27.4.1834.), sina Ivana [*Joannes*] i Marije [*Maria*] iz Sv. Franje 31/28. Njihov sin jedinac Josip Ivan Turinica [*Josephus Joannes Turinizza*] (7.4.1836.–1.3.1891.) ženi 29.4.1863. Tereziju Francisku r. Barth [*Theresia Francisca n. Bartsch*] (11.10.1823.–21.1.1905.), kćer ranije spominjane Marije Barth r. Štiglić [*Maria Bartsch n. Stiglich*], te slijedom tih rodoslovnih veza proizlazi zaključak da vjerojatnije on po svom vjenčanju ovdje dovodi mladu i svoje roditelje negoli da su roditelji već ranije tu živjeli.

Na kućnom broju L31(113)38/38 dom je još jedne obitelji lovranskih Letisa, one krojača Franje Letisa [*Franciscus Letis*], r.

²⁹ HR-DARI-275, Zbirka matičnih knjiga s primorsko-goranskog područja, istočne Istre i Kvarnerskih otoka, knj. 302: Matična knjiga vjenčanih župe Mošćenice 1812.–1820. Na str. 38 navedeno je da se radi o Katarini [*Catharina*] od pok. Andrije Deškovića s kbr. 312 [*qm. Andreas Dessovich dal 312*], a provjerom je u Senčičevu Popisu pučanstva župe Mošćenice iz 1801. utvrđen datum krštenja kao 17.11.1794.

14.9.1750., sina Bartola [*Bartholomeus*] i Katarine [*Catharina*], i Marije r. Štiglić [*Maria n. Stiglich*], vjenčanih 30.8.1776. Ova će obitelj kroz nekoliko generacija dati čitav niz poznatih lovranskih pomoraca i vjerojatno su, unutar lovranskog Starog grada, rekorderi po broju članova koji su umrli u inozemstvu ili *po moru*.

Njihov sin jedinac pomorac Anton Letis zvani Baračela [*Antonius Letis Baracella*]³⁰, r. 6.5.1780., ženi 28.2.1802. Mariju r. Mihalić [*Maria n. Michalich*] (2.4.1784.–24.9.1833.), kćer Ivana [*Joannes*] i Jelene [*Helena*]. Kuća se sredinom XIX. st. dijeli na dva dijela, i to na dio koji se dalje vodi kao L31 i na dio na adresi L123. Dio kuće na adresi L123/38/38 pripada Antonovu [*Antonius*] i Marijinu [*Maria*] sinu pomorcu Antonu Letisu [*Antonius Letis*] (14.6.1814.–11.10.1903.), koji se 24.4.1844. ženi Franciskom r. Cupar [*Francisca n. Zupar*] (22.5.1822.–27.3.1901.) iz L53/64/65, s kojom ima sljedeću djecu: Antona Letisa [*Antonius Lettis*] (12.2.1849.–23.7.1879.), koji je nestao *po moru*; Tereziju Letis [*Theresia Lettis*], r. 2.3.1851., koja se 8.2.1871. udala za krojača Giuseppea Vendruscola, pristigla iz talijanskog Sacilea (26.4.1844.–20.7.1884.), s kojim se po udaji seli na adresu L53(128)/64/65; zatim Francisku Letis [*Francisca Lettis*], r. 1.11.1853., koja služi u Puli; Ferdinanda Letisa [*Ferdinandus Lettis*], koji 11.7.1855. umire kao dijete od kolere; te kćer Katarinu Antoniju Letis [*Catharina Antonia Lettis*], r. 22.2.1859., čija je daljnja sudbina nepoznata. Njihovi su sinovi i Franjo Letis [*Franciscus Lettis*] (30.9.1861.–26.7.1894.), vjenčan 8.2.1890. s Marijom Idom r. Cupar [*Maria Ida n. Zupar*], r. 12.9.1863., s kojom do tragične smrti u francuskom Marseillesu živi na ovoj adresi, te pomorac Josip Erminio Letis [*Josephus Erminius Lettis*], r. 21.11.1863., koji ženi Mariju Emu r. Dobrec [*Maria Emma n. Dobrez*], r. 15.7.1865., iz L91/106/106, pristiglu s ocem Franjom Dobrecom [*Franciscus Dobrez*] s adrese L8/11/11, nakon što se taj udovac po drugi put oženio. Djeca bračnog para Letis, Josipa Erminija [*Josephus Erminio*] i Marije Eme r. Dobrec [*Maria Emma n. Dobrez*], nadalje su vođena na njihovoj adresi stanovanja L91/106/106.

Veći dio obitelji Letis ipak je ostao na kućnom broju L123/38/38. Tu ostaju živjeti Antonova [*Antonius*] braća Ivan Letis [*Joannes Lettis*], r. 10.11.1810., do vjenčanja 22.4.1840. s Lorencom Craglietto [*Laurentia n. Craglietto*] (10.8.1819.–15.8.1862.) iz L6/9/9, kada

³⁰ HR-DARI-885, Zbirka matičnih knjiga župa Riječke nadbiskupije na digitalnom zapisu, DVD 2: Stališ duša župe Lovran 1827.–1839. U zabilježki na str. 23, koja datira otprilike iz 1830., navodi se da se radi o pomorcu koji se 15 godina nije s mora vraćao svojoj kući te je vjerojatno negdje u međuvremenu nastradao.

se seli na adresu L124/104, koja se nalazi izvan gradskih zidina; te sestra Marija Letis [*Maria Lettis*] (10.9.1805.–29.3.1887.) koja u kuću 24.6.1840. dovodi pomorca Mihovila Starca [*Michaelis Staracz*] (8.9.1808.–24.1.1870.) iz Sv. Franje 54, sina Mihovila [*Michaelis*] i Katarine r. Martinčić [*Catharina n. Martincich*]. Mihovilova su i Marijina djeca pak Srećko Ivan Starac [*Felix Joannes Staracz*] (21.9.1845.–16.3.1886.), koji 1878. u Buenos Airesu ženi Talijanku Catharinu Rossi, i Antonija Starac [*Antonia Staracz*] (19.11.1841.–27.2.1908.), koja se najprije 5.2.1868. udaje za Antona Harapića Škvarića [*Antonius Harapich Squarich*] (5.8.1834.–29.2.1880.) iz L94/111(112)/111 te kasnije i za ugovca Antona Lovretića [*Antonius Lovretich*], r. 7.9.1838., iz L87/101(100)/100, podrijetlom iz L3/3/4, da bi s njim i njegovom kćeri iz prvog braka Antonijom Enrikom Lovretić [*Antonia Henrica Lovretich*], r. 16.9.1873., odselila izvan gradskih zidina na adresu L128/108. Kod kuće, do svog vjenčanja 26.6.1848. na Voloskom, živi i Antonov [*Antonius*] i Marijin [*Maria*] sin Franjo Letis [*Franciscus Lettis*], r. 10.4.1803., koji za svoju životnu suputnicu uzima Vološćanku Katarinu r. Fogel [*Catharina n. Vogel*], r. ~1820., kćer Ivana [*Joannes*] i Jelene r. Fiamin [*Ellena n. Fiamin*] iz Voloskog 124. Konačno, na svojoj je starini na adresi L31/38/38 obitelj formirao i njegov mlađi brat Josip Letis [*Josephus Lettis*], r. 18.6.1820., još jedan od Letisa koji je nestao po moru. Njegova zakonita supruga, od dana vjenčanja 1.12.1849., Marija r. Letis [*Maria n. Lettis*] (25.1.1830.–19.11.1911.) iz L28/35/35 odgojila je četvero djece, i to kćer Josipu Mariju Letis [*Josepha Maria Lettis*], r. 19.3.1860., te sinove Atilija Josipa [*Atilius Josephus*], r. 16.6.1852. i umrla u Buenos Airesu nepoznatog datuma, zatim Josipa Mikulu [*Josephus Nicolaus*] (5.12.1863.–28.10.1920.), umrla u Rijeci, te prerano umrla sina Franju Ksavera Letisa [*Franciscus Xaverius Lettis*] (2.11.1867.–6.1.1891.).

Objekti na kućnim brojevima L32/39/39 i L119/40/40 pripadali su u XIX. stoljeću obitelji lovranskog pomorca i trgovca Andrije Trdića [*Andreas Terdich*] (11.11.1757.–5.11.1829.), sina Andrije [*Andreas*] i Margarite [*Margaritha*]. On 29.6.1783. ženi Antoniju r. Bremberić [*Antonia n. Bremberich*]³¹, kćer Tome [*Thomas*] i Jelene [*Helene*].

³¹ HR-DARI-275, *Zbirka matičnih knjiga s primorsko-goranskog područja, istočne Istre i Kvarnerskih otoka*, knj. 292: *Matična knjiga krštenih župe Lovran 1715.–1819*. U ovome vrelu nije moguće pronaći potvrdu podatka o krštenju spomenute osobe koji se na str. 24 stališa duša župe Lovran 1827.–1839. i na str. 20 stališa duša župe Lovran iz 1824. navodi kao 13.6.1767. Dodatnu sumnju u točnost ovog podatka budi i činjenica da bi mlada u trenutku vjenčanja bila stara samo 15 godina, tj. takva su vjenčanja u to doba bila moguća, ali vrlo rijetka. Ako je podatak ispravan, onda je moguće da je osoba krštena izvan granica župe Lovran, tj. da se radi o doseljencima u lovransku gradsku jezgru, međutim to je malo vjerojatno jer je samo 11 dana nakon spornog datuma krštenja pri obredu krštenja Ane Grdosanić [*Anna Gerdosannich*] kao

Ova obitelj ima tri sina, i to pomorskog kapetana Josipa Trdića [*Josephus Terdich*], koji se po vjenčanju seli u susjednu kuću na adresu L119/40/40, zatim Leopolda Trdića [*Leopoldus Terdich*], r. 15.11.1796., za kojega se u lovranskim stališima duša spominje da je svećenik u Beču, te trgovca Hijacinta Trdića [*Hyacinthus Terdich*], r. 12.9.1801. On 7.7.1823. ženi Antoniju r. Cupar [*Antonia n. Zupar*], r. 18.1.1799., iz L68/80/80, koja je umrla u Trstu nepoznatog datuma. Njihova su djeca sinovi Eduard Andrija Trdić [*Eduardus Andreas Terdich*], r. 2.10.1824., Leopold Ferdinand Trdić [*Leopoldus Ferdinandus Terdich*], r. 2.6.1836., te Paškval Franjo Trdić [*Pasqualis Franciscus Terdich*], r. 1.4.1839., za kojega se u lovranskim stališima duša spominje da je brodovlasnik vjenčan u Trstu s nepoznatom osobom. Kćeri Trdićevih s ovog kućnog broja jesu Karla Trdić [*Carolina Terdich*], r. 20.7.1830., koja se udala 22.5.1850. u Lovranu za carinskog narednika Joannesa Gajjera, sina Franciscusa i Barbare r. Demons, r. ~1818. u Konopištu, Beneschree; te Ida Marija Trdić [*Ida Maria Terdich*], r. 5.4.1842., udana 3.7.1865. na L128/108 za Franju Ksavera Cupra [*Franciscus Xaverius Zupar*], r. 19.10.1827., iz L53/64/65.

Jedina kuća koja se nalazi u sklopu južnog dijela lovranskog Starog grada, a istovremeno i na glavnom lovranskom trgu kuća je na adresi L119/40/40. Njezin je vlasnik ranije spominjani pomorski kapetan Josip Trdić [*Josephus Terdich*], rođen u susjednoj kući na adresi L32/39/39. Međutim ova je obitelj u bliskoj porodičnoj vezi i s obitelji Peršić [*Persich*] koja stanuje na adresi L24/28/29. Prva žena Josipa Trdića [*Josephus Terdich*], Marija Josipa r. Peršić [*Maria Josepha n. Persich*] (5.2.1785.–28.3.1818.)³² umire u dobi od 33 godine te za sobom ostavlja udovca Josipa Trdića [*Josephus Terdich*], kćer Ludvigu



MOTIV RUS LOVRANA

Slika 7. Detalj stare gradske jezgre s objektom na adresi L32/39/39 lijevo, L33/41/41 desno te L34/42/42 u pozadini

kuma upisana Jelena, žena Tome Bremberića [*Helena uxor Thoma Bremberich*].

³² Usp. Žigulić, Roberto – Biloš Žigulić, Sanja, nav. dj., str. 113–114., gdje se spominje na kućnom broju L24/28/29, kao najraniji stanovnici, obitelj Peršić [*Persich*], i to otac Franjo [*Franciscus*], majka Marija r. Sandalj [*Maria n. Sandagl*] te njihovo dvoje djece. No rodoslovna istraživanja provedena vezano za objavljivanje ovog rada utvrdila su da je postojalo i njihovo treće dijete – kći Marija Josipa Peršić [*Maria Josepha n. Persich*] (5.2.1785.–28.3.1818.), prva supruga spomenutog Josipa Trdića [*Josephus Terdich*] iz L32/39/39.



Slika 8. Detalj stare gradske jezgre s objektima na kućnim brojevima L119/40/40 i L88/102/101 u pozadini

Mariju Trdić [*Ludovica Maria Trdich*], r. 18.7.1808., koja se 1834. udaje za Ferdinanda Mattionija [*Ferdinandus Mattioni*], r. ~1807., te se s njim seli na starinu svoje pokojne majke na adresi L24/28/29, te dva sina Celestina Rikarda Trdića [*Coelestinus Richardus Terdich*], r. 20.5.1806., čija je daljnja sudbina nepoznata, i Josipa Trdića [*Josephus Terdich*] (30.10.1811.–23.7.1836.), koji u svojim studentskim danima umire u Trstu.

Drugi brak spojio je pomorskog kapetana Josipa Trdića [*Josephus Terdich*] 31.10.1821. s Franciskom r. Cupar [*Francisca n. Zupar*], r. 3.10.1783., iz L68/80/80, dok se njegov brat, ranije spominjani trgovac Hijacint Trdić [*Hyacinthus Terdich*] iz L32/39/39 dvije godine nakon toga oženio njezinom nećakinjom Antonijom r. Cupar [*Antonia n. Zupar*]. Brak Josipa Trdića [*Josephus Terdich*] i Franciske r. Cupar [*Francesca n. Zupar*] rezultirao je jednim djetetom – sinom Eduardom Andrijom Trdićem [*Eduardus Andreas Terdich*], r. 2.10.1824., koji je najvjerojatnije umro malen jer se nakon toga, u rodoslovnim izvorima, više nigdje ne spominje.

Zgradu na adresi L33/41/41 vjerojatno je tijekom XIX. st. koristila lovranska carinska služba budući da su svi glavari obitelji koje su u njoj stanovale bili u nekoj vezi s tom službom. Tu stanuju financijski revizor Paolo Luca, r. 1788., njegova supruga Maria, r. 1800., te kćeri Anna, r. 1820., Giovanna, r. 1823., i Rosaria, r. 1823. Nakon njih ovdje živi i financijski stražar Pietro Rosso, njegova supruga Antonia te kći Antonia Rosso, za koje rodoslovni podaci nisu poznati. Da je

i autohtono stanovništvo Lovrana imalo zaposlene u financijskoj službi, govori i slučaj financijskog stražara Mikule Cupra [*Nicolaus Zupar*] (2.10.1803.–6.5.1872.), sina pomorca Ivana [*Joannes*] i Josipe r. Priskić [*Josepha n. Prischich (Priskich)*].³³ On 29.11.1837. ženi Vinku r. Depolli [*Vincentia n. Depolli*], r. 12.4.1810., kćer konstruktora brodova Petra [*Petrus*] i Ancille r. Bertotti [*Ancilla n. Bertotti*] iz L16/19/19.³⁴ Prije njihova vjenčanja rodila su se dva sina, koja su priznata po vjenčanju, i to Vinko Mikula Cupar [*Vincentius Nicolaus Zupar*] (1.4.1834.–3.4.1912.) te Ivan Josip Cupar [*Joannes Josephus Zupar*], r. 27.3.1836., koji je vjerojatno umro kao dijete. Slično je bilo i s Josipom Cupar [*Josepha Zupar*], r. 15.1.1839. Tu su još rođeni i sinovi Ivan Andrija Cupar [*Joannes Andreas Zupar*], r. 27.11.1840., koji ženi Herminiju r. Letis [*Herminia n. Lettis*] (20.12.1846.–4.10.1920.) iz L91/106/106, s kojom se seli na adresu L38/46/45, te pomorac Srećko Cupar [*Felix Zupar*] (6.9.1844.–22.2.1881.), koji se seli na adresu L36/43/43 nakon što se 23.9.1872. oženio Vjekoslavom r. Haražin [*Aloysia n. Harasin*] (1.12.1848.–3.12.1877.) iz L76/89/89.

Kao i na nekim od ranijih kućnih brojeva, tako i na kućnom broju L34/42/42 žive ljudi povezani s carinom i lovranskim javnim službama. To se prvenstveno odnosi na obitelji koju čine *capo di guardioni* i *revizore tabachi* Lorenzo Agostino Agostini, r. ~1784., njegova supruga Ana r. Mih, r. ~1796., te sin Lorenzo Agostini, r. 5.4.1823. Nadalje tu je još obitelj koju čine *attuario politico* Franjo Barcz (Barsch) [*Franciscus Barcz (Barsch)*], r. 21.11.1787., pristigao iz Rijeke, i od 8.1.1810. njegova izabranica Marija r. Štiglić Bakran [*Maria n. Stiglich Bakran*] (~1788.–20.3.1839.) iz L113(40)/37/37 te njihove četiri kćeri i tri sina. Najstarija od njihovih kćeri Ivana Barcz (Barsch) [*Joanna Barcz (Barsch)*] (14.10.1810.–6.1.1893.) udala se 29.11.1827. za Antona Lenca [*Antonius Lenaz*] iz L115/4/4, gdje je i odselila, dok kći Santina Barcz (Barsch) [*Joanna Barcz (Barsch)*], r. 1.11.1812., postaje drugom ženom udovca konstruktora brodova Antona Peršića [*Antonius Persich (Persic)*], r. 4.2.1807. iz L6/9/9, s kojim živi na toj adresi, a možda i u Puli. U Pulu je odselila i njihova

³³ Usporedbom podataka iz lovranskih matičnih knjiga krštenih i vjenčanih za 1803. ustanovljen je za to vrijeme uistinu rijedak i gotovo nevjerovatan događaj istovremenog vjenčanja roditelja Ivana Cupra [*Joannes Zupar*] i Josipe r. Priskić [*Josepha n. Prischich (Priskich)*] te krštenja njihova djeteta.

³⁴ Usp. Žigulić, Roberto – Biloš Žigulić, Sanja, nav. dj., str. 105, gdje se spominje na kućnom broju L16/19/19 obitelj Depolli [*Depolli*], i to otac Petar [*Petrus*], majka Ancilla r. Bertotti [*Anzilla n. Bertotti*] te njihovo šestero djece. Rodoslovnim istraživanjima provedenim za potrebe ovog rada utvrđeno je da je nenamjernom pogreškom autora izostavljeno još jedno dijete, i to najstarija kći Vinka Depolli [*Vincentia Depolli*], r. 12.4.1810., prva supruga financijskog stražara Mikule Cupra [*Nicolaus Zupar*] iz L33/41/41.

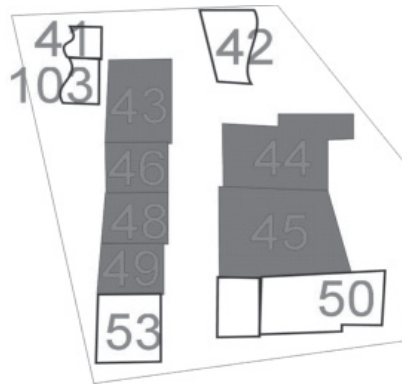
sestra Paškvalina Barcz (Barsch) [*Pasqualina Barcz (Barsch)*], r. 20.3.1818., dok se sestra Terezija Franciska Barcz (Barsch) [*Theresia Francisca Barcz (Barsch)*] (11.10.1823.–21.1.1905.) udala 29.4.1863. za ranije spomenutog Josipa Ivana Turinicu [*Josephus Joannes Turinizza*] (7.4.1836.–1.3.1891.) te zajedno s njim živi na starini svoje majke na adresi L30/37/37.

Od muške djece obitelji Barcz (Barsch) [*Barcz (Barsch)*] valja spomenuti Franju Ivana Barcza (Barscha) [*Franciscus Joannes Barcz (Barsch)*], r. 17.5.1820., Ksavera Barcza (Barscha) [*Xavierus Barcz (Barsch)*] (12.2.1826.–1.1828.) te Josipa Barcza (Barscha) [*Josephus Barcz (Barsch)*], r. 16.5.1829.

Osim njih, na ovom kućnom broju živi i obitelj Josipa Kalokire [*Josephus Calochira*], r. 1.5.1846., iz L14/17/17 te njegove supruge Marije r. Valić [*Maria n. Vallich*], r. 6.11.1853., iz L29/36/36. Tu obitelj još čine sinovi Josip Kalokira [*Josephus Calochira*], r. 15.11.1879., zatim Mauro Kalokira [*Maurus Calochira*] (18.9.1884.–1.11.1885.) i Anton Petar Kalokira [*Antonius Petrus Calochira*], r. 1.7.1887.

Kućni brojevi 43–49³⁵

Kuća na adresi L43 prema numeraciji iz 1819. podijeljena je sredinom XIX. st. na dva kućna broja, i to L36/43/43 i L35/44/43. Prije toga u objektu stanuje obitelj Antona Franjula Mušiča [*Antonius Fragnul (Franul) Mussich*]³⁶ (15.1.1745.–9.7.1824.) i njegove supruge Jelene r. Adrario³⁷ [*Helena n. Adrario*], r. 21.5.1767. Interesantno je da su u trenutku svoga vjenčanja 11.2.1798. oboje



Slika 9. Kućni brojevi 43–49

³⁵ Kao što je to i ranije navedeno, radi se o numeraciji stambenih objekata prema najstarijoj mapi.

³⁶ Usp. *Primorski slovenski biografski leksikon, snopič 5. (Fogar – Grabrijan)*, Goriška Mohorjeva družba, Gorica, 1978., str. 387, gdje je navedeno da su se Franjuli [*Fragnul (Franul)*] u 16. st. doselili u Lovran iz Albanije te su se tu obogatili i stekli ugled, a jedna loza seli u Rijeku, gdje 1713. dobiva plemićku titulu Franul de Weissenthurn.

³⁷ V. „Di un poeta dell’ Istria insulare“, *Pagine Istriane*, god. 2, br. 1, Capodistria, 1904., str. 1, gdje se za relativno rijetko lovransko prezime Adrario [*Adrario*] navodi da potječe s Cresa. Slično vrijedi i za prezimena Malabotič [*Malabotich*] i Bon [*Bon*], koja se također povremeno pojavljuju na području lovranskog Starog grada. Usp. Bertoša, Slaven, *Migracije prema Puli: Primjer austrijske Istre u novom vijeku*, str. 27, 112, na kojima se spominje prezime Adrario, upravo vezano za doseljenika iz Lovrana, a koje je zabilježeno i u matičnim knjigama Pule, iako u nešto ranijem razdoblju (početkom XVIII. st.).

već bili udovci, pri čemu je Anton Franjul Mušić [*Antonius Fragnul (Franul) Mussich*] s prvom suprugom Jelenom r. Baša [*Helena n. Bassa*] (25.9.1740.–11.12.1796.) imao kćeri Mariju Franjul Mušić [*Marija Fragnul (Franul) Mussich*] (2.3.1767.–17.10.1823.), koja se 30.5.1790. udala za Matu Lenca [*Matthaeus Lenacz (Lenaz)*] iz L3/4/4, i Antoniju Franjul Mušić [*Antonia Fragnul (Franul) Mussich*], r. 5.6.1777., koja se 20.9.1798. udala za pomorca Lovru Marušića [*Laurentius Marussich*] (9.8.1774.–6.7.1855.) te s njim živi na adresi L4/6/6. Od trojice njihovih sinova svaki je otišao svojim putem te zasnovao obitelj na području lovranskog Starog grada. Tako je najstariji sin Josip Franjo Franjul Mušić [*Josephus Franciscus Fragnul (Franul) Mussich*], r. 18.2.1769., odselio na adresu L39/47/47, srednji sin Šimun Franjul Mušić [*Simonis Fragnul (Franul) Mussich*], r. 31.10.1771., otišao na adresu L81/94/94, a najmlađi sin Franjo Franjul Mušić [*Franciscus Fragnul (Franul) Mussich*], r. 14.11.1773., formirao je obitelj na adresi L83/96/96.

S druge strane interesantan je i životni put Jelene r. Adrario [*Helena n. Adrario*] prije vjenčanja. Ona je bila udovica Jakova Trdića [*Jacobus Terdich*] (vj. 18.4.1792.), a ovaj prije toga udovac Marije r. Blažinić [*Maria n. Blaxinich (Blasinich)*] (vj. 26.1.1780.). Pored spomenuto dvoje djece iz prvog braka, Anton Franjul Mušić [*Antonius Fragnul Mussich*] u braku s Jelenom r. Adrario [*Helena n. Adrario*] imao je tri kćeri, i to Mariju Franjul Mušić [*Maria Fragnul (Franul) Mussich*] (24.9.1799.–25.12.1837.), koju 24.5.1819. za svoju suprugu odabire pomorac Josip Mihalić Tramontana [*Josephus Michalich Tramontana*], r. 26.1.1793., iz L58/67(68)/68; Eufemiju Franjul Mušić [*Euphemia Fragnul Mussich*] (11.9.1805.–18.4.1888.), koja 29.2.1824. ide za nevjestu Aleksandru Anastaziju Bradičiću [*Alexandrus Anastasius Bradicich*] (27.4.1794.–19.8.1873.) na L46/56/57; te Josipu Mariju Franjul Mušić [*Josepha Maria Fragnul Mussich*] (14.3.1809.–26.11.1885.), koja se 26.8.1835. udaje za pomorca Ivana Blažinića [*Joannes Blaxinich (Blasinich)*] te s njim živi na njegovoj starini na adresi L9/12/12. Iz drugog je braka i Antonov i Jelenin sin pomorac Mate Franjul Mušić [*Matthaeus Fragnul (Franul) Mussich*], r. 15.2.1802., koji 21.5.1828. ženi Mariju r. Massalin [*Maria n. Massalin*] (18.3.1811.–11.4.1895.) iz L50/60/61, s kojom se seli na L70/82/82.

Na ovom kućnom broju trebao bi jedno vrijeme stanovati i bračni par koji čine Anton Ceh Kuić [*Antonius Zeh (Czeh) Cuich*], r. 28.5.1801., sin Andrije [*Andreas*] i Ane r. Kumarić [*Anna n. Cumarich*] iz Oprića 4/4, i Marija r. Cepić Sentinić [*Maria n. Cepich Sentinich*], r. 22.6.1801., iz Tuliševice 105/Kali 10, kći Antona [*Antonius*] i

Mošćeničanke Marije r. Marčenić [*Maria n. Marcenich*]. Nakon vjenčanja 24.8.1825. oni se nisu ovdje duže zadržali, već su formirali obitelj i imali potomke u rodnoj kući mladoženje.

U kasnijem periodu, kada se kuća razdvaja na dva ranije spomenuta kućna broja, na broj L35/43/43 dolazi živjeti Filipa Jakova r. Marušić [*Phillipa Jacoba r. Marussich*] (1.5.1809.–21.10.1883.) iz L4/6/6, kći ranije spomenute Antonije Franjul Mušić [*Antonia Fragnul Mussich*], r. 5.6.1777., podrijetlom s ovog kućnog broja. Ona po vjenčanju 24.8.1844. u kuću dovodi Ljubljčanina Franju Slamu [*Franciscus Slama*], sina Urbana [*Urbanus*] i Marije r. Prab [*Maria n. Prab*]. Njihov sin Franjo Slama [*Franciscus Slama*] (18.11.1846.–8.6.1912.) ženi 8.4.1872. Margaritu r. Battestin [*Margaritha r. Battestin*], r. 25.2.1849., iz L37/45/44 te s njom živi ovdje i u Trstu, gdje imaju sina Franju Ivana Slamu [*Franciscus Joannes Slama*], r. 9.1.1882.

Na novonastalom kućnom broju L36/44/43 živi istovremeno obitelj Srećka Cupra [*Felix Zupar*] (6.9.1844.–22.2.1881.), koji dolazi iz L33/41/41, nakon što se 23.9.1872. oženio Vjekoslavom r. Haražin [*Aloysia n. Harasin*] (1.12.1848.–3.12.1877.) iz L76/89/89, te nisu imali potomaka. Po smrti supruge Srećko Cupar ženi 26.12.1878. Idu Justinu r. Letis [*Ida Justina n. Lettis*], r. 6.11.1848., iz L91/106/106, s kojom ima kćer Katarinu [*Catharina*], r. 2.12.1879., koja pak u zadnjim godinama XIX. st. u kuću dovodi zeta Antona Letisa [*Antonius Lettis*] (25.12.1870.–19.8.1903.) iz L27/33(34)/34, poginula pri eksploziji broda Vaskapu u bugarskom Burgasu.

Jednoj od najbrojnijih obitelji nastanjenih u lovranskom Starom gradu – Battestinima [*Battestin*], pripadala je i obitelj nastanjena na kućnom broju L37/45/44. Najstariji poznati član ove obitelji bio je obućar Franjo Battestin [*Franciscus Battestin*], r. 12.5.1764., sin Franje [*Franciscus*] i Ivane r. Janežić [*Joanna n. Janesich*], koji ovdje živi sa suprugom Jelenom r. Rajčić [*Helena n. Raicich*], r. 12.5.1765., kćeri Ivana [*Joannes*] i Lucije [*Lucia*] iz L22/29/30, s kojom se ženio 13.2.1786. Uz petero njihove djece na ovom kućnom broju do svoje smrti 29.3.1830. živi i Ivanova [*Joannes*] mlada sestra Jelena r. Battestin [*Helena n. Battestin*], r. 8.3.1777., koja je umrla neudana. Neudana tu živi i Franjina [*Franciscus*] i Jelenina [*Helena*] najmlađa kći Ivana Battestin [*Joanna Battestin*] (15.5.1809.–18.10.1882.), dok se ostale kćeri udaju te odlaze živjeti u kuće mladoženja, i to redom Jelena [*Helena*] (24.4.1787.–13.7.1869.) kod pomorca Bože Letisa [*Nathalis Lettis*], r. 25.12.1787., na adresu L91/106/106, Rozarija

[*Rosaria*] (12.9.1789.–14.5.1842.) kod Ivana Papića [*Joannes Papich*] (12.5.1776.–22.1.1830.) na adresu L7/10/10, te Franciska Battestin [*Francisca Battestin*] (5.10.1796.–2.8.1872.) kod pomorca Antona Trdića [*Antonius Terdich (Trdic)*] (14.2.1794.–25.10.1878.) na adresu L97/115/115.

Jedini sin Battestinovih s kućnog broja L37/45/44, obućar Mikula Battestin [*Nicolaus Battestin*] (11.9.1801.–15.7.1876.) ženi 7.1.1828. Mariju r. Marušić [*Maria n. Marrusich*] (8.12.1807.–15.10.1885.), koja za nevjestu dolazi s adrese L4/6/6.

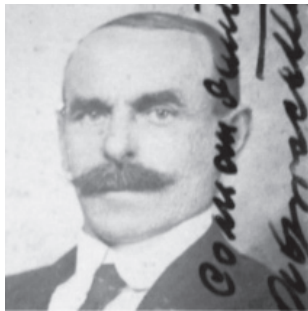
Od desetero njihove djece jedino je najstariji Anton Maksim Battestin [*Antonius Maximus Battestin*], r. 30.5.1829., umro malen, u dobi od tri godine. Daljnja sudbina također nije poznata za sinove Roka [*Rochus*], r. 16.8.1831., Antona Mikulu [*Antonius Nicholaus*], r. 11.1.1845., te kćeri Mićelinu [*Michaella*], r. 20.9.1834., i Antoniju [*Antonia*], r. 8.4.1837. Kći Marija Paškvala Battestin [*Maria Pasquala Battestin*] (9.4.1833.–2.5.1895.) udala se 9.12.1861. za pomorca Josipa Marića [*Josephus Marich*] (27.2.1830.–14.4.1891.) iz L20/24/24, s kojim živi na adresi L18/20/20; kći Petrina [*Petrina*], r. 30.6.1839., udaje se 7.5.1862. za relativno bliskog rođaka Antona Rajčića [*Antonius Raicich*], r. 4.11.1833., te odlazi živjeti u rodnu kuću svoje bake Jelene r. Rajčić [*Helena n. Raicich*]; kći Margarita [*Margaritha*], r. 25.2.1849., uzima 8.4.1872. za supruga Franju Slamu [*Franciscus Slama*] (18.11.1846.–8.6.1912.) te se seli na susjedni kućni broj L35/43/43; dok se najmlađa kći, ujedno i kći najdužeg imena, Elizabeta Amalija Eugenija [*Elisabetha Amalia Eugenia*] (24.4.1854.–15.1.1888.) udaje 2.5.1878. za pomorca Gaudencija Andriju Priskića [*Gaudentius Andreas Prischich (Priskich)*], r. 10.3.1853., te s njim i djecom živi na njegovoj starini na adresi L80/93/93.

Od muške djece Battestinovih s kućnog broja L37/45/44 jedino je Ivan Nepomuk Battestin [*Joannes Nepomucus Battestin*], r. 27.3.1841., bio oženjen, i to od 14.2.1879., kada je za suprugu uzeo Anu r. Sponarić [*Anna n. Sponarich*], r. 16.1.1847., kćer Mate Sponarića [*Mathias Sponarich*] i Mateje r. Martinčić [*Matthea n. Martincich*] iz Sv. Franje 126. Njihov je brak rezultirao s dvije kćeri, koje su obje bile udane za istog muškarca – pomorca Jurja Hrelju Aštulića [*Georgius Hreglia Astulich*], r. 12.2.1866., sina Jurja [*Georgius*] iz Brseča. Naime njegova prva supruga bila je Marija Celestina r. Battestin [*Maria Coelestina n. Battestin*] (3.7.1871.–19.1.1901.) i iz toga su braka rođena dva sina, Marko Leopold Hrelja [*Marcus Leopoldus Hreglia*], r. 10.12.1893., i Ivan Štefan Hrelja [*Joannes Stephanus Hreglia*], r. 26.12.1895. Po smrti sestre Marije Celestine r. Battestin [*Maria Coelestina n. Battestin*]

za Hrelju Aštulića [*Hreglia Astulich*] udaje se 10.2.1904. Antonija r. Battestin [*Antonia n. Battestin*], r. 31.10.1874.

Objekt na kućnom broju L38/46/45 objekt je u kojemu se tijekom XIX. st. izmijenio velik broj stanara. Tu još tijekom XVIII. st. živi Juraj Priskich [*Georgius Prischich (Priskich)*], sin bivšeg župana Mate [*Matthaeus*] i Lucije [*Lucia*], sa suprugom Katarinom r. Letis [*Catharina n. Lettis*] (14.9.1755.–2.8.1828), kćeri Andrije [*Andreas*] i Antonije r. de Terzi [*Antonija n. de Terzi*]. Njihova kći Jelena [*Helena*], r. 8.5.1783., udaje se 6.8.1803. za Ivana Peršića [*Joannes Persich*] na adresu L42/52/50, dok sin, pomorac Andrija Priskić [*Andreas Prischich (Priskich)*], r. 30.11.1790., u kuću 19.2.1810. dovodi Josipu r. Bradčić [*Josepha n. Bradicich*], r. 15.10.1793. iz L46/56/57. Njihova kći jedinica Marija Paškvalina Priskić [*Maria Pasqualina Prischich (Priskich)*], r. 9.4.1811., udala se 3.2.1836. za stolara Matu Janežića [*Matthaeus Janesich*], r. 11.9.1814., sina Mate [*Matthaeus*] i Marije r. Schiff [*Maria n. Schiff*] iz Planine u Sloveniji, te s njim ima kćer Mariju Janežić [*Maria Janesich*], r. 2.6.1839.

Vjerojatno su do kraja franciskanske katastarske izmjere Priskići svoju kuću prodali Cuprima te u drugoj polovici XIX. st. tu živi novi



Slika 10. Pomorski kapetan
Franjo Cupar

vlasnik pomorac Ivan Cupar [*Joannes Zupar*], r. 27.11.1840., sin Mikule [*Nicholaus*] iz L33/41/41. On se 9.8.1866. ženi Herminijom r. Letis [*Herminia n. Lettis*] (20.12.1846.–4.10.1920.) iz L91/106/106 te s njom ima osmero djece, tri sina i pet kćeri. Dva su sina, Mikula Ivan Cupar [*Nicolaus Joannes Zupar*], r. 4.5.1867., i Anton Ivan Cupar [*Antonius Joannes Zupar*], r. 13.6.1883., poginuli 1903. u eksploziji parobroda Vaskapu u Burgasu, dok je sin Franjo Cupar [*Franciscus Zupar*], r. 15.8.1870., bio pomorski kapetan u Trstu.

Od kćeri Cuparovih najstarija Vinka Marija Zupar [*Vincentia Maria Zupar*] u kuću 1897. dovodi c. kr. šumskog pomoćnika Eugena Corsiga³⁸ [*Eugenius Corsig*], sina Vjekoslava [*Aloysius*] i Rosalije r. Battestin [*Rosalia n. Battestin*], rođene u Gorizii, s kojim u XIX. st. ima djecu Cezara Corsiga [*Caesar Corsig*] (25.11.1897.–1.4.1908.), rođena u Voloskom, i Erminiju Rožu Corsig [*Erminia Rosa Corsig*], r. 26.1.1899. u Poreču. Druga po starosti, Herminija Marija Cupar

³⁸ U ovom slučaju moglo bi se raditi i o prezimenu Koršić s obzirom na to da nisu rijetki slučajevi da umjesto „ch“ na završetku prezimena stoji „g“, što je pojava koja je i danas prisutna u nekim prezimenima.

[*Erminia Maria Zupar*], r. 1.6.1875., udaje se 17.2.1897. na Oprić 8 za pomorca Mikulu Ceha Kuića [*Nicolaus Cech Cuich*], r. 10.12.1872., sina pomorca Josipa [*Josephus*] i Vitorije r. Gašparinić [*Victoria n. Gasparinich*]. Ostale su kćeri Cuparovih Hedviga Herminija [*Hedwiga Erminia*], r. 16.10.1880., Marija Antonija [*Maria Antonia*] (16.8.1885.–3.10.1886.) i Marija Ana Cupar [*Maria Annna Zupar*], r. 18.7.1889.

Zbog svoje prostranosti objekt na adresi L38/46/45 imao je i podstanare. Jedni od njih bili su Negrićevi [*Negrich*] iz Oprića, Jurjac 127, koji su se u Lovran spustili vjerojatno u potrazi za poslom. Glava te obitelji bio je krojač Anton Negrić [*Antonius Negrich*] (4.6.1809.–3.5.1871.), sin Andrije [*Andreas*], koji 13.5.1845. ženi težakinju Katarinu r. Mihalić [*Catharina n. Mihalich*], r. 27.9.1823., kćer Mate [*Matthaeus*] iz Sv. Franje 22. Njihovi su sinovi Ivan Negrić [*Joannes Negrich*] (7.4.1846.–16.9.1865.), Franjo Negrić [*Franciscus Negrich*], r. 3.3.1855., koji se po vjenčanju s Antonijom Petrom Priskiće [*Antonia Petra n. Priskich*] 1885. seli u njezinu rodnu kuću na adresi L83/96/96, Albino Negrić [*Albinus Negrich*], r. 23.2.1857., i Benjamin Negrić [*Beniaminus Negrich*], r. 1.1.1859. Od kćeri ovog bračnog para tu su Petrina Negrić [*Petrina Negrich*], r. 20.6.1863., koja je 22.6.1886. otišla za nevjestu u novu kuću Polčićevih na adresi L127/107. Kuću je sagradio njezin suprug Ernest Polčić [*Ernestus Polcich*] (28.1.1858.–21.1.1908.), rođen u Trstu, a podrijetlom iz kuće na adresi L84/97/97. Starija kći Katarina Negrić [*Catharina Negrich*] (24.11.1852.–5.5.1927.) godine 1881. u kuću dovodi mladoženju Matu Juričića [*Matthaeus Juricich*], r. 17.2.1854. iz L80/93/93, podrijetlom iz Lipe. Prema saznanjima autora ovaj bračni par nadalje nije imao potomaka.

Stambeni objekti na adresama L39/47/46 i L39/47/47 interesantni su iz razloga što se objekt broj L47 na mapi uopće ne vidi, što u popratnom gruntovnom elaboratu nije naveden njegov vlasnik te što se na istoj mapi na objekt L46 direktno nadovezuje objekt broj 48. Na kasnijim mapama, kako se vidi iz navedenih adresa, oba se objekta vode pod jedinstvenom adresom. Jedino logično objašnjenje moglo bi ležati u činjenici da se objekt L47 možda nalazi ispod (donji kat) objekta L46, što je rijedak slučaj u lovranskom Starom gradu jer su se inače takvi objekti vodili pod istom adresom.

Sve u svemu, na adresi L39/47/46 živi bračni par koji od 30.1.1792. čine Lovro Battestin zvan Čekac [*Laurentius Battestin vulgo Cekacz*] (8.8.1765.–2.2.1822.), sin Franje [*Franciscus*] i Katarine [*Catharina*], i njegova zakonita supruga Marija r. Battestin zvana Bobinka [*Maria n. Battestin vulga Bobinka*] (14.8.1759.–24.2.1828.), kći Šimuna [*Simonis*] i Antonije r. Peršić [*Antonia n.*

Persich]. Njihova su djeca Marija Battestin [*Maria n. Battestin*], r. 8.2.1793., čija je daljnja sudbina nepoznata, zatim sin Andrija Battestin [*Andreas Battestin*] (13.11.1798.–14.11.1816.), nestao u pomorskoj tragediji zajedno s ocem i sinom Josipom Letisom [*Josephus Lettis*] iz L91/106/106, te Mikula Battestin [*Nicolaus Battestin*] (5.9.1802.–11.4.1871.), koji 9.8.1828. ženi Mariju r. Bosetinić Zvelko [*Maria n. Bossetinich Suelko*] te s njom živi na njezinoj starini na adresi L43/51/51, kao i u Puli.

Time otprilike završava priča o obitelji Battestin na ovoj adresi, a u drugoj polovici XIX. st. ovdje obitavaju Basani, i to obitelj pomorca Franje Basana [*Franciscus Bassan*] (23.7.1828.–18.10.1868.) iz Sv. Franje 31, sina Ivana [*Josephus*] i ranije spominjane Katarine r. Gržančić [*Catharina n. Gersancich*] iz L30(113)/L37/L37, koji 15.11.1858. ženi Antoniju r. Bačić [*Antonia n. Bacich*] (4.12.1829.–15.7.1896.) iz Poljana 3/58, kćer Josipa [*Josephus*] i Ane r. Petričić [*Anna n. Petricich*]. Njihov sin Josip [*Josephus*] umire kao novorođenče (20.2.1862.–26.3.1862.), dok se kći jedinica Vitorija Marija Franciska Basan



Slika 11. Brodovlasnik Ivan Šepić, stariji

[*Victoria Maria Francisca Bassan*], r. 23.12.1867., udala 25.2.1892. za brodovlasnika Ivana Šepića [*Joannes Sepich*], r. 8.2.1867. U XIX. st. sva su im djeca umrla vrlo malena, i to Josip Ivan Božo Šepić [*Josephus Joannes Nathalis Sepich*] (10.12.1892.–19.2.1893.), Marija Ivana Antonija Šepić [*Maria Joanna Antonia Sepich*] (23.6.1894.–16.12.1898.), Milan Ivan Josip Šepić [*Emilius Joannes Josephus Sepich*] (10.3.1896.–23.7.1896.) te Milan Ivan Šepić [*Emilius Joannes Sepich*], r. 15.2.1898., koji je umro 21.2.1898.

Najstariji sin Franjulovih Mušičevih [*Fragnul (Franul) Mussich*] s adrese L35(36)/44(43)/43, Josip Franjo [*Josephus Franciscus*], r. 18.2.1769., savio je ovdje, na adresi L39/47/47, 12.2.1791. svoje bračno gnijezdo s Marijom r. Rajčić [*Maria n. Raicich*], r. 15.12.1767., iz L22/29/30. Ova obitelj ima tri sina, od kojih srednji sin, pomorac Božo Franjul [*Nathalis Fragnul (Franul)*] (28.12.1796.–3.7.1875.), odlazi 1826. za zeta na adresu L10/13/13 u obitelj svoje odabranice Nadaline r. Lukežić [*Nathalina n. Lukessich*] (16.12.1804.–5.6.1887.).

Najmlađi sin Mikula Franjul Mušić [*Nicolaus Fragnul (Franul) Mussich*], r. 8.9.1799., ženi 14.5.1827. Ivanu Petrinu r. Priskiće [*Joanna*

Petrina r. Prischich (Priskich)], r. 22.6.1807., iz L87/100(101)/100 te od djece imaju samo kćeri, i to Mariju Mateju Franjul [*Maria Mathea Fragnul (Franul)*], r. 23.2.1828., Katarinu [*Catharina*] (9.11.1832.–8.4.1910.), Nadalu [*Nathala*], r. 20.12.1834., i Leopoldinu Franjul [*Leopoldina Fragnul (Franul)*], r. 6.12.1838. Prema nekim izvorima ova obitelj povremeno obitava i u Trstu.

Najstariji sin Franjulovih Mušičevih [*Fragnul (Franul) Mussich*], Ivan [*Joannes*], r. 27.12.1792., ženi se 3.6.1819. za Mariju r. Minak (Dminak) Mohorić [*Maria n. Minach (Dminach) Mohorich*], r. 30.12.1797., te s njom živi na adresi Oprić 14. Imali su više djece. Njihov sin, pomorski kapetan Benedikt Franjul [*Benedictus Fragnul (Franul)*] (27.4.1831.–30.3.1909.) ženi 18.6.1860. polusestru ranije spomenute Antonije Basan r. Bačić [*Antonia Bassan n. Bacich*] (4.12.1829.–15.7.1896.) iz Poljana 3/58 i L39/47/47 – Karolinu Petrinu r. Bačić [*Carolina Petrina n. Bacich*], r. 25.5.1841.³⁹ Djeca su ovog bračnog para Benedict Josip Vinko Franjul [*Benedictus Josephus Vincentius Fragnul (Franul)*], r. 18.8.1861, Katarina Karmela [*Catharina Carmella*], r. 8.1.1864., Fausta Karolina [*Fausta Carolina*], r. 13.1.1869., Marija Franciska [*Maria Francisca*], r. 4.3.1877., Josipa Rozalija Cecilija [*Josepha Rosalia Cecilia*], r. 31.3.1886., te Dionizija Marija Amelija Franjul [*Dyonisia Maria Amelia Fragnul (Franul)*], r. 16.3.1866. Prema saznanjima autora od svih njih tijekom XIX. st. jedino je bila udana ova posljednja, i to za Albina Deškovića [*Albinus Desscovich (Descovich)*], r. 18.12.1856., sina Ivana [*Joannes*] iz Mošćenica. Autorima nije poznato je li u ovoj obitelji bilo ikakvih drugih potomaka tijekom XIX. st.

Na kućnom broju 40/48/48 starina je obitelji Blažinića [*Blaxinich (Blasinich)*], koje na Lovranščini nazivaju lozom Blažinić Janko [*Blaxinich (Blasinich) Janko*]. Najstariji predstavnik te loze jest Mikula Blažinić zvan Janko [*Nicholaus Blaxinich (Blasinich) vulgo Janko*]⁴⁰, sin Antona [*Antonius*]. Taj se lovranski pomorac ženio dvaput i s prvom suprugom Margaretom r. Jačić [*Margaretha n. Giacich*] iz Opatije imao je sina Silvestra Antona Blažinića [*Silvestrus Antonius Blaxinich (Blasinich)*], r. 1.1.1780. S drugom je suprugom, Marijom r. Papić [*Maria n. Papich*], r. 26.3.1768., imao kćer Mariju Mateju Blažinić [*Maria Matheja Blaxinich (Blasinich)*], r. 22.9.1794., koja

³⁹ Više o rodoslovlju ičićanske obitelji Bačić moguće je pronaći u: Žigulić, Roberto, *Stališ duša župe Veprinac: 1875.–1925.: Knjiga I. Poljane i Puharska*, str. 112.

⁴⁰ Podatke o krštenju (između 1747. i 1760) i smrti (između 1811. i 1815.) ove osobe autori, nažalost, nisu mogli pronaći i objaviti zbog više kontradiktornih podataka koji se pojavljuju u lovranskim matičnim knjigama.

se udala za autorima nepoznatu osobu u Rijeku, kamo je i odselila, kao i njezina sestra Josipa Marija Blažinić [*Josepha Maria Blaxinich (Blasinich)*], r. 1.3.1808.; te sina Jurja Blažinića [*Georgius Blaxinich (Blasinich)*] (~1811.–31.5.1815.). Tu valja nadodati i sina Ćirila Lovru Blažinića [*Cyriacus Laurentius Blaxinich (Blasinich)*], r. 9.8.1804., koji 4.2.1839. u kuću dovodi Ceciliju Svetku Kurelić [*Cecilia Santina Curelich*], r. 2.11.1808., kćer Mihovila [*Michaelis*] i Marije r. Dobrec [*Maria n. Dobrez*] iz L99/117/117, s kojom ima Ćirila Paškvala Blažinića [*Cyriacus Pasqualis Blaxinich (Blasinich)*], r. 5.1.1842., i Francisku Blažinić [*Francisca Blaxinich (Blasinich)*], r. 2.10.1844. Ona pak ima nezakonito dijete Antona Blažinića [*Antonius Blaxinich (Blasinich)*], r. 23.1.1865., no kako se ubrzo 5.8.1867. udala za kovača Franju Negovetića [*Franciscus Negovetich*], sina Antona [*Antonius*] i Antonije r. Franković [*Antonia n. Francovich*] iz Rijeke 250, vjerojatno je i pitanje njezina nezakonitog djeteta uskoro bilo uspješno riješeno.

Oko 1830. cijela se obitelj Blažinić [*Blaxinich (Blasinich)*] preselila u Rijeku te ovu kuću stječe pomorac, udovac Andrija Basan Ćuk [*Andreas Bassan Chiuk*] (25.11.1798.–26.2.1882.), sin Ivana [*Joannes*] i Marije r. Franjul [*Maria n. Fragnul (Franul)*] iz Sv. Franje 15/20, koji se 29.9.1828. oženio Antonijom r. Mrak Pahić [*Antonia n. Mrack (Mrak) Pahich*] (25.11.1807.–18.3.1900.), kćeri Antona [*Antonius*] i Franciske r. Hupić [*Francisca n. Hupich*] iz Sv. Franje 2/5, spustivši se pritom u lovransku starogradsku jezgru. Djeca su ovog bračnog para, po starosti, Marija Basan [*Maria Bassan*], r. 17.1.1831., udana 21.5.1860. za Arkandela Craglietta [*Archangelus Craglietto*] iz L5/8/8; zatim Josip Basan [*Josephus Bassan*], koji je prijavljen mrtvim u Buenos Airesu, Argentina, 1886.; te naposljetku Anton Basan [*Antonius Bassan*] (15.3.1844.–15.10.1918.), koji 7.9.1876. za svoju životnu partnericu uzima Francisku Mariju r. Blečić [*Francisca Maria n. Blečić*], kćer Franje [*Franciscus*] i Antonije r. Lenac [*Antonia n. Lenacz (Lenaz)*] iz L65/77/77 te s njom provodi ostatak života bez autorima poznatih potomaka.

Na ovom kućnom broju umire 4.2.1834. osoba pod imenom Jele-na Lenac Pingelka r. Hamza Frčić [*Helena Lenacz (Lenaz) Pingelka n. Chamsa Fercich*], r. 30.3.1759., pri čemu datum njezina vjenčanja i ime pokojnog supruga, pomoću dostupnih povijesnih rodoslovnih vrela, nije bilo moguće utvrditi. U to vrijeme na istom kućnom broju moguće je naći i obitelj postolara Bartola Battestina [*Bartholus Battestin*], r. 13.8.1750., sina Franje [*Franciscus*] i Antonije r. Maurić [*Antonia n. Maurich*]. On 13.2.1772. ženi Luciju r. Peršić [*Lucia n. Persich*] te

odlazi na starinu mlade na kućnom broju L1/2/2.⁴¹ Međutim mlađi sin Franjo Battestin [*Framnciscus Battestin*] vraća se po vjenčanju, 4.5.1803., na starinu svojega oca na ovoj adresi. Iz braka s Antonijom r. Bradičić [*Antonia n. Bradicich*] (26.12.1773.–21.8.1819.), kćeri Tome [*Thomas*] i Margarete [*Margaritha*] iz Sv. Franje 6, imao je kćeri Antoniju [*Antonia*], r. 23.6.1808., i Margaritu [*Margaritha*], r. 1.4.1812., koje s ocem sele na adresu L94/110/110, nakon što se on 3.10.1820. ponovno oženio, ovaj put Antonijom r. Maurić Prodača [*Antonia n. Maurich Prodagia*], r. 11.8.1791., kćeri pomorca Jurja [*Georgius*] s tog kućnog broja.

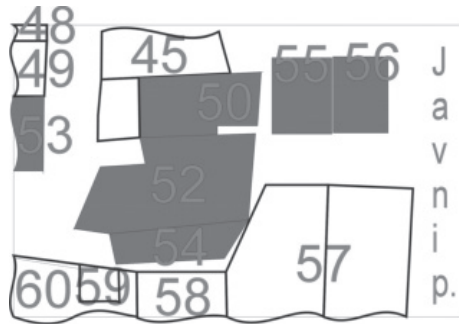
Kako bi jedni Battestini otišli s ovog kućnog broja, tako bi ih odmah drugi zamijenili. Sredinom XIX. st. ovdje stanuje obitelj postolara Mikule Battestina [*Nicolaus Battestin*] (10.11.1814.–2.3.1895.) iz L-55/55. Sa suprugom Marijom Antonijom r. Craglietom [*Maria Antonia n. Craglietto*] (11.8.1819.–2.4.1889.) iz L5/8/8 imao je tri sina, koja su otišla od kuće, i to Josipa Mikulu Battestina [*Josephus Nicolaus Battestin*] (21.2.1847.–24.2.1868.), umrla u Senju; zatim Benjamina Leopolda [*Beniamin Leopoldus*] (1.10.1851.–26.11.1909.), koji 1.2.1875. uzima za ženu Mariju Antoniju r. Rosović [*Maria Antonia n. Rossovich*], r. 27.6.1853., iz L24/28/29; te učitelja Kuzmu Battestina Krompa [*Cosmas Battestin Crompo*], r. 6.1.1863., koji se sa suprugom Suzanom Rikardom r. Turčić [*Susana Ricarda n. Turcich*], r. 20.12.1861., seli u Pulu i Rijeku.

Kod kuće je ostao i osnovao obitelj njihov sin Serafin Ivan Battestin [*Seraphinus Joannes Battestin*], r. 3.10.1849., koji se 29.1.1872. oženio Viktorijom Marijom Blečić [*Victoria Maria n. Blecich*], r. 13.3.1848., iz L95/113(112)/113, s kojom ima osmero djece, i to Mikulu Battestina [*Nicolaus Battestin*], r. 4.3.1874., Antoniju [*Antonia*] (26.1.1877.–26.1.1877), Arkandela [*Archangelus*], r. 13.7.1878., Mariju [*Maria*], r. 3.10.1879., Ahila [*Achilis*] (7.3.1881.–17.11.1916.), Rikarda [*Ricardus*] (17.8.1882.–22.2.1884.), Josipa [*Josephus*] (6.4.1886.–1893.) i Milana Srećka Battestina [*Emilus Fortunatus Battestin*] (11.12.1888.–7.1889.).

⁴¹ Rodoslovni podaci o ovoj obitelji Iovranskih Battestina [*Battestin*] nalaze se u: Žigulić, Roberto – Biloš Žigulić, Sanja, nav. dj., str. 89–90.

Kućni brojevi 50–56⁴²

Na kućnom broju L42/50/50 može se kroz XIX. st. pratiti rodoslovlje obitelji Peršić Svet [*Persich Svet*]. Najstariji je poznati član te obitelji Ivan Peršić Svet [*Joannes Persich Svet*], za kojega je u izvorniku lovranskog stališa duša navedeno da je rođen 11.2.1771., no to vjerojatno nije točan poda-



Slika 12. Kućni brojevi 50–56

tak s obzirom na to da u matičnoj knjizi krštenih nije zabilježeno njegovo krštenje toga datuma, a u to vrijeme nema ni jednog Ivana Peršića [*Joannes Persich*] koji bi mogao biti njegovim ocem. Stoga je vjerojatnije da se radi o osobi koja je rođena 15.2.1778. od roditelja Ivana Peršića [*Joannes Persich*] i Marije r. Blažinić [*Maria n. Blaxinich (Blasinich)*], vjenčanih 19.4.1777. Za nevjestu u kuću Peršić Svetovih [*Persich Svet*] dolazi 6.8.1803. ranije spominjana Jelena Priskiđ [*Helena Prischich (Priskich)*] iz L38/46/45, rođena 8.5.1783.

Djeca su ovog bračnog para Ivan Peršić Svet [*Joannes Persich Svet*], r. 29.12.1808., koji je vjerojatno umro u mlađoj životnoj dobi, kći Roža [*Rosa*], r. 23.8.1813., koja se 30.1.1839. udala za pomorca Aleksandra Trdića [*Alexander Terdich (Trdic)*], r. 8.3.1812., iz L60/73/73, kći Marija Lovorka Peršić Svet [*Maria Laurentia Persich Svet*] (10.8.1824.–31.8.1890.), koja se 27.12.1845. udala na L85/98/98 za pomorca Ivana Rošića [*Joannes Rossich*] (5.12.1822.–14.12.1872.), te sin Franjo Ksaver Peršić Svet [*Franciscus Xaverius Persich Svet*] (6.11.1821.–25.9.1897.), koji ostaje na starini i dovodi 2.3.1851. za nevjestu Ivanu r. Trdić [*Joanna n. Terdich (Trdic)*] (28.12.1828.–19.5.1917.) iz L60/73/73. Njihova su djeca sin Ivan Viktor [*Joannes Victor*] (15.2.1859.–26.2.1908.)⁴³ te kći Josipa Peršić Svet [*Josepha Persich Svet*], koja se 8.3.1886. u Rijeci udala za Lovru Crozziolanija [*Laurentius Crozziolani*], sina Vinka [*Vincentius*] i Rože [*Rosa*], s kojim je od djece imala Karlotu [*Carlotta*], rođenu u Trstu nepoznatog datuma, zatim Marija Crozziolanija [*Marius Crozziolani*] (27.7.1893.–

⁴² Kao što je to i ranije navedeno, radi se o numeraciji stambenih objekata prema najstarijoj mapi.

⁴³ HR-DARI-275, *Zbirka matičnih knjiga s primorsko-goranskog područja, istočne Istre i Kvarnerskih otoka*, knj. 294: *Matična knjiga krštenih župe Lovran 1819.–1890*. Ova je osoba proglašena mrtvom navedenog datuma jer je od 1874. bila konstantno odsutna od kuće.

6.4.1895.) i Ivanu Katarinu Crozziolani [*Joanna Catharina Crozziolani*], r. 15.11.1898.

U ovoj kući još stanuju, najvjerojatnije kao podstanari, i dvije obitelji lovranskih obrtnika. Prvu obitelj čine zanatlija i bačvar Ivan Pleteničić [*Joannes Pletenicich*], r. 22.6.1792., sin Josipa [*Josephus*] i Antonije [*Antonia*] iz Sv. Franje 102, koji 30.1.1828. ženi Mariju r. Marić [*Maria n. Marich*], r. 10.8.1797., iz L20/24/24 te s njom ima Mariju Ivanu Pleteničić [*Maria Joanna Pletenicich*] (7.2.1829.–4.4.1830.), ponovno Mariju Pleteničić [*Maria Pletenicich*], r. 26.10.1830., Ivanu Justinu Pleteničić [*Joanna Pletenicich*], r. 8.11.1833., Josipa Grgu Pleteničića [*Josephus Gregorius Pletenicich*], r. 4.3.1836., te Ivana Pleteničića [*Joannes Pletenicich*], r. 19.12.1838. Kako u lovranskim stališima duša o ovoj porodici ništa više nije zapisano, moguće je da su se dalje selili u potrazi za obrtničkim poslovima.

Drugu podstanarsku obitelj na ovom kućnom broju čine Nevenka r. Tesoriere (Tesorier) [*Innocentia n. Tesoriere (Tesorier)*], r. 29.12.1846., i od 1.2.1872. njezin izabranik Petar Mascaretto [*Petrus Mascaretto*], r. 15.1.1847., sin Bože [*Nathalis*] i Klementine r. Palestini [*Clementina n. Palestini*], pristigao u Lovran iz San Benedetta del Tronta. Prije no što su odselili u talijanski Dormelletto, u Lovranu su od djece imali Mariju Mascaretto [*Maria Mascaretto*] (23.8.1873.–18.8.1884.); Elizabetu [*Elisabetha*], r. 1875., koja se 25.7.1898. udala za Silvana Katarinića [*Silvanus Cattarinich*] u Lošinj; Klementinu [*Clementina*], vjenčanu 26.4.1897. u Dormellettu, u blizini Arone na Lago Maggiore, za Anđela Andrinija [*Angelus Andrini*], sina Zaharije [*Zacharius*] i Serene r. Rossi [*Serene n. Rossi*]; Justinu [*Justina*], r. 1.11.1878., Konceptu Rikardu [*Concepta Ricarda*] (5.11.1880.–18.1.1882.), Mariju [*Maria*], r. 9.11.1886., Brunu Petra [*Bruno Petrus*], r. 6.10.1884., te mrtvo novorođenče Ivana Mascaretta [*Joannes Mascaretto*], r. 8.9.1891.

Početak XIX. st. zatekao je na kućnom broju L43/51/51 dvije obitelji Bosetinića [*Bossetinich*] iz lovranskog prigrada, točnije iz Tuliševice 26. Od prve obitelji, koju čine Anton Bosetinić [*Antonius Bossetinich*] (17.1.1757.–7.6.1828.) i njegova supruga Mateja r. Sirotnjak [*Mathea n. Sirotniak*], r. ~1765., spominje se samo sin Mate Bosetinić [*Matthias Bossetinich*], r. 15.7.1793., koji je prema najstarijem lovranskom stališu duša duže vrijeme odsutan. Drugu obitelj Bosetinić [*Bossetinich*] čine Mate Bosetinić zvani Svelko [*Matthias Bossetinich vulgo Suelco*] i od 15.6.1799. njegova zakonita supruga Marija r. Basan [*Maria n. Bassan*] (5.8.1769.–26.4.1837.), čije su kćeri Jelena Bosetinić [*Helena Bossetinich*], r. 3.4.1803., koja se kasnije

udala na područje bivše mletačke Istre za osobu prezimena Lanzoni; te Marija Bosetinić Svelka [*Maria Bossetinich Suelka*], koja 9.8.1828. u kuću dovodi zeta Mikulu Battestina [*Nicolaus Battestin*] (5.9.1802.–11.4.1871.) iz L39/47/46. Njihova su djeca Anton Ubaldo Battestin [*Antonius Ubalduus Battestin*], r. 22.5.1829., Mikula [*Nicolaus*], r. 13.4.1834., Petar [*Petrus*], r. 3.3.1836., te Franjo Battestin [*Francisus Battestin*], r. 5.8.1841. Kako se od ove obitelji nadalje nitko nije ženio niti imao djecu na lovranskom području, moguće je zaključiti da su se najvjerojatnije zauvijek odselili u Pulu.

U otprilike isto vrijeme na ovom se kućnom broju vodi još i obitelj Ivana Bosetinića [*Joannes Bossetinich*] i njegove supruge Mateje r. Paškvan [*Mathea n. Pasquan*] (~1794.–5.3.1877.), kćeri Tome [*Thomas*], bez ikakvih dodatnih podataka o mladoženji. Najvjerojatnije se radi o Ivanu Bosetiniću Svegliću [*Joannes Bossetinich Sueglich*]⁴⁴, r. 14.8.1789. na adresi Tuliševica 26, sinu Antona Bosetinića [*Antonius Bossetinich*] i njegove supruge Mateje r. Sirotnjak [*Mathea n. Sirotgnjak*]. Međutim zbunjuje činjenica da se na nekim mjestima u crkvenim knjigama Ivana Bosetinića Sveglića [*Joannes Bossetinich Sueglich*] kasnije naziva *colonusom*, tj. doseljenikom. Vjerojatno su odsutnost s lovranskih prostora kao i dva Ivanova braka ostavila traga i imala utjecaja na pamćenje lovranskih svećenika. Uz sina Jakova [*Jacobus*], r. ~1829., ovaj bračni par ima i kćer Katarinu Bosetinić [*Catharina Bossetinich*] (7.3.1833.–7.3.1909.), koja se 14.1.1874. udala za Srećka Senčića [*Fortunatus Sencich*], r. 12.7.1845. u Mošćenicama, te s njim ima tri kćeri, i to Nikolinu Mariju Senčić [*Nicolina Maria Sencich*] (4.12.1873.–23.12.1873.), Mariju Antoniju Senčić [*Maria Antonia Sencich*], r. 16.1.1875., i Antoniju Senčić [*Antonia Sencich*], r. 19.5.1877.

O stanovnicima objekta na kućnom broju L43/51/52 malo je toga danas poznato. Tu je početkom XIX. st. stanovala udovica Katarina Kaligarić [*Catharina Calligarich*] (17.4.1751.–2.2.1823.), koja je život skončala padom sa stepenica. Kasnije je vlasnik ovog objekta, prema najstarijem lovranskom stališu duša, Gašpar Peršić [*Casparus Persich*] iz Oprića 80 i to je sve što postoji od rodoslovnih podataka. Međutim kombiniranjem različitih rodoslovnih vrela uspjelo se dokazati da se radi o Gašparu Peršiću [*Casparus Persich*], r. 9.8.1803., najstarijem od

⁴⁴ HR-DARI-275, Zbirka matičnih knjiga s primorsko-goranskog područja, istočne Istre i Kvarnerskih otoka, knj. 541: Matična knjiga krštenih župe Trsat 1815.–1822. Na str. 6 upisano je s datumom 10.4.1820. vjenčanje udovca Ivana Bosetinića zvana Sveglić [*Joannes Bossetinich vulgo Sueglich*], stara 30 godina, i Mateje r. Paškvan [*Mathea n. Pasquan*], kćeri pok. Tome [*Thomas*], stare 26 godina.

sinova pomorca Ivana Peršića Gluhana [*Joannes Persich Gluchan*]⁴⁵, r. 20.6.1779., iz Oprića 80, koji se 6.1.1800. oženio Katarinom r. Kaligarić [*Catharina n. Caligarich*], r. 28.12.1781., a koja je zapravo kći jedinica Gašpara Kaligarića [*Casparus Caligarich*], najvjerojatnije pristigla u Lovran iz Sv. Franje, i ranije spomenute Katarine Kaligarić r. Orbanić [*Catharina Calligarich n. Orbanich*] (17.4.1751.–2.2.1823.), čime se, izgleda, uspjelo ući u trag kuće Orbanićevih, jedne od uglednijih i imućnijih lovranskih porodica s kraja XVIII. st.⁴⁶

Na samom kraju jednog od najdužih kućnih nizova unutar lovranske gradske jezgre, koji su prema numeraciji iz 1819. činile zgrade na adresama L43, L46–49 i L53, smještena je kuća Cuparovih [*Zupar*] na adresi L44/53/53. Obitelj su činili Jakov Cupar [*Jacobus Zupar*], r. 25.7.1788., sin Franje [*Franciscus*] i Jelene [*Helena*] iz L68/80/80, koji se 3.5.1815. u Mošćenicama oženio Josipom r. Bradičić [*Josepha n. Bradicich*], r. 16.3.1798. iz Mošćenica 271, kćeri Antona Bradičića Tonete [*Antonius Bradicich Tonetta*] i Franciske r. Valentin [*Francisca n. Valentin*], te njihov sin jedinac Ksaver Mikula Cupar [*Xaverius Nicolaus Zupar*], r. 7.12.1816. Ova obitelj relativno brzo nestaje s lovranskog područja, s tim da sin Ksaver Mikula Cupar jedno vrijeme živi i kod svoje tete Rozarije Mihalić Martinačić r. Cupar [*Rosaria Michalich Martinacich n. Zupar*] (8.10.1764.–28.1.1829.) na adresi L 23(147)/27/28.

Po svom vjenčanju održanom na Cresu 4.2.1821., u kuću u trenutnom vlasništvu svojeg oca, dolazi živjeti Franjo Blečić [*Franciscus Blecich*], r. 13.9.1786., sin Jurja [*Georgius*] i Marije r. Hamza – Frčice [*Maria n. Chamsa Fercich*] iz L48/59/59, sa suprugom Cresankom Antonijom r. Craglietto [*Antonia n. Craglietto*] (~1790.–5.1.1875.), kćeri Josipa [*Josephus*] i Antonije r. Koljevina [*Antonia n. Coglievina*].

Blečićevi [*Blecich*] odgojili su sina Antona [*Antonius*], r. 26.5.1825., i kćer Feliciku Mariju [*Felicitas Maria*], r. 3.9.1836., čija je daljnja sudbina nepoznata, te sina Franju Josipa [*Franciscus Josephus*] (7.3.1828.–6.3.1884.), koji se 19.1.1852. oženio Antonijom r. Lenac [*Antonia n. Lenacz (Lenaz)*] (6.5.1827.–18.1.1894.), kćeri Franje [*Franciscus*] i Antonije r. Dešković [*Antonia n. Desscovich*]

⁴⁵ Usp. Žigulić, Roberto – Biloš Žigulić, Sanja, nav. dj., str. 106, gdje se spominje pomorski kapetan Andrija Peršić Gluhan [*Andreas Persich Gluchan*], r. 2.10.1788. i nastanjen na adresi L19/21/21, koji je brat ovdje spomenutog Ivana Peršića Gluhana [*Joannes Persich Gluchan*].

⁴⁶ U raznim se rodoslovnim vrelima još spominju trgovac Franjo Orbanić [*Franciscus Orbanich*] (~1715.–5.9.1774), otac spomenute Katarine Kaligarić r. Orbanić [*Catharina Calligarich n. Orbanich*] i Marije Orbanić [*Maria Orbanich*], r. 7.12.1757., zatim trgovac Juraj Orbanić [*Georgius Orbanich*], koji 22.1.1777. ženi Mariju r. Perčić [*Maria n. Percich*] iz Kastva, lovranski svećenik Ivan Orbanić [*Joannes Orbanich*] (~1747.–17.10.1790.) i kanonik Ivan Orbanić [*Joannes Orbanich*] (~1705.–24.4.1778.).

(*Descovich*)] iz L65/77/77. Supružnici po vjenčanju odlaze živjeti na adresu mlade, gdje osnivaju obitelj.

Kod kuće ostaje njihova kći Franciska Marija Blečić [*Francisca Maria Blecich*] (29.11.1823.–1909.), koja u kuću 26.11.1845. dovodi zeta Ivana Gašpara Lovretića Pačiju [*Joannes Casparus Lovretich Pacchia*] (27.12.1820.–24.5.1881.) iz L51/61/62. Od njihovo troje djece, sin pomorac Ivan Krstitelj Lovretić [*Joannes Baptista Lovretich*], r. 20.6.1848., ženi 16.10.1878. Mariju r. Gašparinić [*Maria n. Gasparinich*] (5.6.1854.–12.10.1811.), kćer Kazimira [*Casimirus*] i Antonije r. Minak (Dminak) [*Antonia n. Minach (Dminach)*] iz



Slika 13. Iginio Božo Jeletić

Oprića 182, s kojom osniva obitelj na toj adresi, dok se kći Antonija Marija Viktorija Lovretić [*Antonia Maria Victoria Lovretich*], r. 8.6.1858., udala 27.5.1886. za c. kr. financijskog kaplara, udovca Andriju Deveta [*Andreas Devet*], r. ~1852. u Slavini kod Kranja, sina pok. Bartola [*Bartholomeus*] i Katarine r. Maver [*Catharina n. Maver*]. Kako je državna služba u to vrijeme zahtjevna glede stalnih putovanja i premještaja, oni odlaze zajedno u Rijeku. Kći bračnog para Lovretić [*Lovretich*] koja je ostala vjerna lovranskom Starom gradu jest Celestina Lovretić [*Coelestina Lovretich*], čiji je brak, zaključen 27.11.1875. s Ivanom Jeletićem [*Joannes Jelletich (Gielletich)*] (1.6.1850.–15.2.1925.), sinom Antona [*Antonius*] i Marije r. Valentin [*Maria n. Valentin*] iz Oprića 15, rezultirao sinovima Iginijom Božom [*Hyginus Nathalis*], r. 17.10.1879., Enijom Ivanom [*Aeneas Joannes*], r. 23.8.1887., i Ivanom Konstantinom [*Joannes Constantinus*] (25.6.1895.–5.1896.) te kćerima Franciskom Marijom [*Francisca Maria*] (14.8.1876.–31.8.1876.), Antonijom [*Antonia*] (30.7.1877.–30.7.1877.), Rozalijom Marijom [*Rosalia Maria*] (30.7.1877.–23.9.1882.) i Placidom Emilijom Karmelom Jeletić [*Placida Aemilia Carmela Jelletich (Gielletich)*], r. 13.7.1884.

Na kućnom broju L45/45/54 staro je ognjište obitelji Cigančić Pipić [*Cigancich Pipich*]. Glava je te obitelji paron Gašpar Cigančić [*Casparus Cigancich*] (1.11.1750.–22.2.1834.), sin Ivana [*Joannes*] i Katarine r. Cerčić [*Catharina n. Cercich*], koji se 6.5.1779. oženio

Katarinom r. Pipić [*Catharina n. Pipich*] (1.11.1748.–3.1.1821.), kćeri Mate [*Matthaeus*] i Margarite [*Margaritha*]. Imajući u vidu mladoženjino prezime i porodični nadimak, vjerojatnije je da su u ovom objektu ranije živjeli Pipićevi [*Pipich*], tj. da je Gašpar Cigančić [*Casparus Cigancich*] došao za zeta. Kćeri Cigančićevih, Marija Ana [*Maria Anna*] (20.7.1781.–13.10.1869.) i Katarina [*Catharina*], r. 4.10.1783., udale su se tako da je prva otišla 15.2.1806. za nevjestu Franji Ksaveru Letisu [*Franciscus Xavierus Lettis*] (28.11.1780.–6.9.1870.) u kuću Letisovih na adresu L27/33(34)/34, dok se druga, Katarina [*Catharina*], sljedećeg dana udala za pisara i gradskog patricija Antona Polčića [*Antonius Polcich*] (6.5.1764.–16.11.1837.) iz L84/97/97.

Od sinova bračnog para Cigančić Pipić, Gašpar [*Casparus*] (21.12.1786.–15.7.1873.) po vjenčanju 25.6.1814. s Marijom Anom r. Letis [*Maria Anna n. Lettis*] (8.9.1787.–14.8.1874.) iz L27/33(34)/34 zasniva svoju obitelj na adresi L77/90/90, dok Josip Cigančić Pipić [*Josephus Cigancich Pipich*], r. 10.1.1785., ženi 27.2.1808. Mariju r. Cerčić [*Maria n. Cercich*] (9.10.1787.–6.12.1870.), kćer Franje [*Franciscus*] i Marije r. Orbanić [*Maria n. Orbanich*] iz L11/14/14. Najstarije dijete ovog bračnog para, pomorski kapetan Franjo Cigančić Pipić [*Franciscus Cigancich Pipich*] (31.7.1816.–8.1.1874.), iz braka sklopljena 24.9.1851. s Antonijom r. Bačić [*Antonia n. Bacich*] (2.5.1820.–31.3.1893.) iz Poljana 3/58, kćeri bivšeg veprinačkog župana Benedikta Bačića [*Benedictus Bachich*] i Vološćanke Katarine r. Perčić [*Catharina n. Percich*], nije imao djece. Iz braka Cigančićevih rodio se još sin Josip [*Josephus*], r. 4.3.1819., no njegova daljnja sudbina autorima rada nije poznata.

Battestini [*Battestin*] s kućnog broja L--/55/55(56), tj. dva objekta L55 i L56 iz prve katastarske izmjere koji su oko 1870. spojeni u jedan objekt koji na karti iz 1904. više nema kućnog broja, bili su u bliskom srodstvu s Battestinima [*Battestin*] s kućnog broja L37/45/44. Naime obučar Mate Battestin [*Matthaeus Battestin*], r. 22.2.1775., glava obitelji s ovog kućnog broja, i obučar Franjo Battestin [*Franciscus Battestin*], r. 12.5.1764., s kućnog broja L37/45/44, bili su braća. Osim bliskog srodstva imali su još toga zajedničkog. Tako su npr. Franjina kći Franciska [*Francisca*] i Martin sin Toma Battestin [*Thomas Battestin*], r. 20.12.1798., otišli živjeti na isti kućni broj L97/115/115: ona, kao što je ranije navedeno, udavši se za pomorca Antona Trdića [*Antonius Terdich (Trdic)*], a on uzevši za suprugu Rozaliju r. Štiglić [*Rosaria n. Stiglich (Stiglic)*], r. 26.9.1795., kćer Mikule Štiglića Biškupa [*Nicolaus*

Stiglich (Stiglic) Biscup] i Margarite iz Oprića 32. Druga se porodica kratko zadržala na spomenutom kućnom broju te su se vrlo brzo skrasili na kućnom broju L48/59/60. Majka Tome Battestina bila je Franciska r. Sandalj [*Francisca n. Sandagl*], r. 12.2.1777., kći Gašpara [*Casparus*] i Antonije [*Antonia*], a s njom je njegov otac Mate Battestin od vjenčanja 25.9.1797. još imao sina pomorca Antona [*Antonius*], za koga se u lovranskim stališima duša jedino navodi da je vani (*fuori*); zatim sina Matu Battestina [*Matthaeus Battestin*], r. 31.1.1805., za kojega se navodi da je oženjen u Rijeci, a od 1826. živi u Pazinu; te sina Franju [*Franciscus*], r. 18.11.1811., i kćer Katarinu Battestin [*Catharina Battestin*], r. 19.2.1822. Njihova djeca koja su otišla od kuće jesu kći Franciska Battestin [*Francisca Battestin*] (5.11.1808.–10.12.1869), koja se po vjenčanju 22.10.1838. sa svojim odabranikom Andrijom Priskićem [*Andreas Prischich (Priskich)*] (21.11.1810.–27.9.1871.) iz L2/3/3 seli na adresu L47/57/58; zatim sin Mikula Martin Battestin [*Nicolaus Martinus Battestin*] (10.11.1814.–2.3.1895.), koji se 15.2.1841. oženio Marijom Antonijom r. Craglietto [*Maria Antonia n. Craglietto*] (11.8.1819.–2.4.1889.) iz L5/8/8 te s njom odlazi živjeti na kućni broj L41/49/49; i kćer Anu Jakovu Battestin [*Anna Jacoba Battestin*], r. 25.7.1817., koja se 20.5.1844. udala za udovca, nobilisa Vjekoslava de Finauera [*Aloysius de Finauer*], r. ~1809., sina nobilisa Ivana de Finauera [*Joannes de Finauer*] i barunice Vjekoslave de Bassand [*Aloysia de Bassand*] iz Graza.

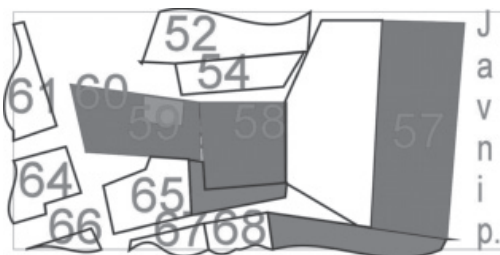
Onaj koji se isprva nije selio sa starine, ali je to na kraju ipak učinio, sin je Mate Battestina i njegove supruge Franciske r. Sandalj po imenu Vinko [*Vincentius*], koji se ženio tri puta. S prvom suprugom Antonijom r. Tominić [*Antonia n. Tominich*] (9.10.1802.–16.1.1838.), kćeri Josipa [*Josephus*] i Antonije r. Jeletić [*Antonia n. Jelletich (Giulletich)*] iz Sv. Franje 13, ostaje na starini, gdje se rađaju djeca pomorac Vinko Anton Battestin [*Vincentius Antonius Battestin*], koji 20.1.1853. ženi Antoniju r. Minak [*Antonia n. Minach (Dminach)*] (8.6.1829.–29.5.1905.) iz Oprića 47 te se s njom seli na adresu L26/31/32; Josip Battestin [*Josephus Battestin*] (20.1.1828.–3.7.1828.), Srećko Battestin [*Fortunatus Battestin*], koji od vjenčanja 6.5.1857. s Marijom Antonijom r. Valentin [*Maria Antonia n. Valentin*], r. 8.9.1830., kćeri pomorca Andrije [*Andreas*] i Marije r. Dminak Petrić [*Maria n. Dminak (Dminach) Petrich*] iz Oprića 35 živi jedno vrijeme na adresi L51/61/62, a kasnije se nastanjuje u Rijeci; te sinovi Franjo [*Franciscus*], r. 29.8.1831., i Anton Gašpar Battestin [*Antonius Casparus Battestin*], r. 5.11.1837. Za dvojicu najmlađih sinova Vinka

Battestina [*Vincentius Battestin*] iz prvog braka podaci o daljnjoj sudbini nisu poznati.

Kao što je to ranije kod kućnog broja L26/30/31 i prikazano, životni je put obučara Vinka Battestina [*Vincentius Battestin*] (19.7.1802.–3.4.1868.) vodio dalje na tu adresu, kamo je doselio s drugom suprugom Antonijom r. Cigančić [*Antonia n. Cigancich*] (9.6.1800.–20.7.1855.) iz L51/61/62. Stoga je objekt na kućnom broju L-/55/55 cijelu drugu polovicu XIX. st. prazan, a moguće je da služi i kao neka vrsta skladišta. Možda je to i bilo razlogom što u reambulaciji iz 1904. ovom objektu nije dodijeljen nikakav kućni broj.

Kućni brojevi 57–60⁴⁷

Objekt na kućnom broju L46/56/57 poznat je u Lovranu kao kuća Peršičevih,⁴⁸ međutim Venturini⁴⁹ govori o patricijskoj kući Bradičićevih. Uvidom u kompletnu rodoslovnu dokumentaciju kao i u katarsku dokumentaciju



Slika 14. Kućni brojevi 57–60

od njegova početka, autori su skloniji potvrditi ovu drugu verziju. Tu sredinom XVIII. st. živi bračni par koji čine Franjo Bradičić [*Franciscus Bradicich*] i njegova supruga Ana r. Tiepolo [*Anna n. Thiepolo*], kći Andrije Tiepola [*Andreas Thiepolo*], tadašnjeg mošćeničkog župana. S njima stanuju i dva sina: stariji, neoženjeni, Martin Bradičić [*Martinus Bradicich*] (6.12.1759.–18.2.1821.), te mlađi Vjekoslav Bradičić [*Aloysius Bradicich*], r. 6.11.1763., koji 7.2.1791.⁵⁰ u Kastvu ženi

⁴⁷ Kao što je to i ranije navedeno, radi se o numeraciji stambenih objekata prema najstarijoj mapi.

⁴⁸ Marijan Bradanović spominje da je ovaj objekt sagrađen u XVIII. st. kako bi se popunio suburbani dio grada smješten uz gradske zidine. V. Bradanović, Marijan, „Graditeljstvo Lovrana u kasnom srednjem i ranijem novom vijeku“, *Zbornik Lovranščine*, knj. 1, 2010., str. 235.

⁴⁹ Usp. Venturini, Domenico, *Sulla Riviera Liburnica (impressioni e note)*, Stabilimento tipografico A. Chiuzzelin & Co., Rijeka, 1897., str. 47 i 48, gdje je navedeno da je kuća nastala 1687. te opisano njezino spašavanje od stradavanja u francuskoj invaziji Lovrana 1702. godine, tijekom rata za španjolsku baštinu. Kuća je od paljenja spašena lukavstvom. Budući da je stanovništvo Grada bilo evakuirano, francusko je pješništvo, uz pomoć topova s brodova, prodrlo u lovransku gradsku jezgru te je palilo napuštene kuće. No pred kućom Bradičićevih dočekao je napadače stol s hranom i vreća novca u kutu, što je nadalje zaokupilo pažnju napadača pa su naposljetku tu kuću zaboravili zapaliti.

⁵⁰ HR-DARI-275, *Zbirka matičnih knjiga s primorsko-goranskog područja, istočne Istre i Kvarnerskih otoka*, knj. 202: *Matična knjiga vjenčanih župe Kastav 1774.–1806*. Podatak o vjenčanju ovog bračnog para pronađen je na str. 56, međutim podatak o datumu rođenja mlade

Ivanu r. Rajčić [*Joanna n. Raicich (Rajcich)*], r. 4.6.1776., iz Voloskog.

Od djece Bradičićevih svakako je najpoznatiji Franjo Bradičić [*Franciscus Bradicich*], r. 2.12.1799., dugogodišnji lovranski



Slika 15. Prizor iz svakodnevice lovranskog Starog grada s objektom na adresi L46/56/57

potestat,⁵¹ koji je neoženjen živio na starini svojih roditelja. Njegova se sestra Ana Bradičić [*Anna Bradicich*], r. 18.7.1797., udala 26.5.1824. za lovranskog školskog učitelja Ivana Vončinu [*Joannes Wonschina*], r. 26.8.1801., sina Ivana [*Joannes*] i Agneze r. Liker [*Agnes n. Liker*], te s njim živi na adresi L92(93)/108(109)/109, dok je druga sestra Josipa Bradičić [*Josepha Bradicich*], r. 15.10.1793., otišla 19.2.1810. za nevjestu u kuću ranije spominjanog pomorca Andrije Priskića [*Andreas Prischich (Priskich)*], r. 30.11.1790., iz L38/46/45. Na starini Bradičićevih ostali su pak brat i sestra, pomorski kapetan Aleksandar Anastazio Bradičić [*Alexander Anastasius Bradicich*] (27.4.1794.–19.4.1873.) i

Ludviga Bradičić [*Ludovica Bradicich*] (11.7.1802.–2.3.1890.), sa svojim obiteljima.

Pomorski kapetan Aleksandar Anastazio Bradičić [*Alexander Anastasius Bradicich*] (27.4.1794.–19.4.1873.) bio je zaposlen kod tršćanskog Lloyda i zapovijedao je parobrodom Giovanni Arciduca d' Austria.⁵² On 29.2.1824. uzima za ženu ranije spomenutu Eufemiju r. Franjul Mušić [*Euphemia n. Fragnul (Franul) Mussich*] (11.9.1805.–18.4.1888.) iz L35(36)/44(43)/37 te s njom ima sedmero djece, tri sina i četiri kćeri.

koji je naveden u izvorniku lovranskog stališa duša treba uzeti s velikom rezervom iz razloga što bi mlada u trenutku vjenčanja imala samo 15 godina, a također i iz razloga što pregledom kastavske knjige krštenih s datumom 4.6.1776. nije pronađen nikakav zapis krštenja. K tome svećenik je prilikom obreda vjenčanja zapisao da mlada ima 19 godina, što se ne bi slagalo s podatkom iz lovranskog stališa duša, međutim i tu je potrebna opreznost jer je mladoženjine godine procijenio s 22, iako ih je u trenutku vjenčanja imao 28.

⁵¹ Jedan od ukupno dvadeset i jednog potpisnika poznatog dokumenta pod nazivom *Supplica degli entro firmati Municipi dell' Istria onde la Provincia di Istria non venga inclusa nella linea Doganale dell' intero od almeno questa missura venga sospesa per un Decenio.*

⁵² Raspored dolazaka parobroda pod zapovjedništvom kapetana Bradičića [*Bradicich*] u tršćansku luku tijekom 1840. pojavljuje se u: *Portata dei bastimenti arrivati nel porto-franco di Trieste nell' anno 1840.*, Tipografia Coletti, 1841., str. 6, 58, 93, 135.



Slika 16. Potpis lovranskog potestata Bradičića na Predstavci 21 istarskog grada iz 1852.

Što se tiče sinova Bradičićevih, najstariji je Viktor Franjo [*Victorus Franciscus*], r. 20.4.1826., čija je daljnja sudbina nepoznata, zatim slijedi Aleksandar Bradičić [*Alexander Bradicich*], r. 3.4.1837., koji je emigrirao u Ameriku, te Anton Bradičić [*Antonius Bradicich*] (14.10.1843.–3.4.1903.), koji 2.3.1878. uzima za suprugu blisku rođakinju Filomenu r. Vončina [*Philomena n. Wonschina*] (2.4.1844.–25.2.1909.) iz L92(93)/108(109)/109, kćer svoje tete, ranije spomenute Ane r. Bradičić [*Anna n. Bradicich*], r. 18.7.1797. Njihova su djeca Ana Božica Bradicich [*Anna Nathala Bradicich*], r. 25.12.1878., i pomorski strojar Leopold Ivan Bradicich [*Leopoldus Joannes Bradicich*], r. 22.8.1881. Kćeri Bradičićevih selile su se iz Lovrana ili su ovdje umirale neudane, relativno mlade. Tako se kći Filipa [*Philipa*] (23.8.1830.–10.2.1908.) udala 2.6.1870. u Pulu za udovca Jakova Žmaka [*Jacobus Zmach*], r. ~1843., sina zemljoradnika Jakova [*Jacobus*] i Marije r. Vratović [*Maria n. Vratovich*], gdje je i umrla, dok se kći Vjekoslava [*Aloysia*], r. 5.2.1848., udala za učitelja Franju Paulina [*Franciscus Paulin*], r. ~1848., sina Jakova [*Jacobus*] i Marije r. Krančić [*Maria n. Crancich*] iz Medulina te s njim odselila u Rijeku. Njihove sestre Marija [*Maria*] (4.3.1834.–8.7.1855.), umrla od kolere, i Eufemija Bradičić [*Euphemija Bradicich*] (24.4.1841.–18.5.1879.) umrle su neudane kod vlastite kuće.

Sestra pomorskog kapetana Aleksandra Anastazija Bradičića [*Alexander Anastasius Bradicich*], Ludviga [*Ludovica*] (11.7.1802.–2.3.1890.), dovela je 9.2.1825. u kuću zeta Kastula Kurelića [*Castulus Curelich*] (26.3.1801.–31.12.1892.), sina pomorca Franje Kurelića Perdalića [*Franciscus Curelich Perdalich*] i Marije r. Hupić [*Maria*

n. *Hupich*] iz L76/89/89. Od njihovo devetoro djece, ako se odbije troje onih koji su umrli u ranoj dobi te kći Marija Kurelić [*Maria Curelich*] (17.7.1825.–12.4.1913.), koja se udala 4.11.1850. na adresu L55/63/64 za brodovlasnika Matu Vidušića [*Matthaeus Vidussich*] (26.3.1825.–7.5.1893.) iz L52/62/63, preostaju oni koji su ostali neoženjeni kod svoje kuće, i to Rufina [*Ruffina*], r. 10.7.1828., Kastulo [*Castulus*], r. 22.8.1830., Vinko [*Vincentius*], r. 11.5.1839., i Viktor Božo Kurelić [*Victorus Nathalis Curelich*] (23.12.1841.–5.4.1915.). Kod kuće je obitelj zasnovao njihov brat, pomorac Ludvig Hijacint Kurelić [*Ludovicus Hijacintus Curelich*] (25.8.1833.–31.8.1920.), koji se 28.2.1867. oženio Benjaminom r. Kučaić [*Beniamina n. Kuczaiich*] (18.5.1843.–21.4.1873.), kćeri pomorca Josipa [*Josephus*]



Slika 17. Amerigo Kurelić

i Katarine r. Trdić [*Phillipa n. Terdich*] (Trdic) iz L89/103/103. Njihova su djeca Josip Kastulo Kurelić [*Josephus Castulus Curelich*], r. 12.9.1869., koji 22.6.1892. za ženu uzima Petrinu Antoniju r. Kršanac [*Petrina Antonia n. Chersanac*] (Kersanac) (20.6.1871.–12.9.1908.), kćer Antona [*Antonius*] i Marije r. Žmarić [*Maria n. Zmarich*] iz Sv. Franje 101, te se s njom nastanjuje u rodnoj kući svoje majke na adresi L89/103/103; zatim Ludviga Katarina r. Kurelić [*Ludovica Cathaina n. Curelich*], r. 1.12.1867., Amerigo

Kurelić [*Americus Curelich*], r. 2.7.1872., te Anton Kurelić [*Antonius Curelich*] (21.4.1873.–21.4.1873.).

Objekt na kućnom broju L47/57/58 pripadao je krajem XVIII. stoljeća bračnom paru Mihalić [*Michaglich*], konstruktoru brodova i bivšem županu Franji [*Franciscus*] i Ani Janežić [*Anna n. Janesich*] (26.7.1751.–19.3.1825.), kćeri slovenskih doseljenika Jakova [*Jacobus*] i Agneze [*Agnete*], vjenčanima 26.8.1771. Njihova se kći Roža [*Rosa*], r. 25.8.1790., udala 27.1.1810. za *mistra* Antona Bašu [*Antonius Bassa*]⁵³, r. 22.11.1783. u Labinu, sina Antona [*Antonius*]. Od njihove djece dvojica su umrla u najranijoj mladosti, Anton Rafael [*Antonius Raffael*] (10.1.1821.–16.1.1821.) i Franjo [*Franciscus*] (11.4.1833.–16.4.1834.), za neke, kao što su Marija [*Maria*], r.

⁵³ Interesantno je da prezime Baša [*Bassa*] nije nepoznato u lovranskom kraju u to vrijeme; 12.1.1771. u Lovranu su se vjenčali obučar Franjo Baša [*Franciscus Bassa*] i Marija r. Randić [*Maria n. Randich*], no njihova veza s obitelji Antona Baše [*Antonius Bassa*] nije utvrđena.

16.5.1814., Vinko Arkandelo [*Vincentius Archangelus*], r. 4.4.1818., i Mate Baša [*Matthaeus Bassa*], r. 15.2.1822., daljnja je sudbina nepoznata, dok se sin Jakov Apolinar Baša [*Jacobus Appolinarus Bassa*] (22.7.1827.–27.9.1902.) oženio 25.2.1865. Eugenijom r. Blažinić [*Eugenia n. Blaxinich (Blasinich)*] (2.5.1841.–20.10.1915.) te s njom osniva obitelj u njezinoj rodnoj kući na adresi L9/12/12. Njegova sestra Antonija Baša [*Antonia Bassa*], r. 1.5.1824., u njihovu rodnu kuću dovodi 20.10.1847. zeta Ivana Priskića [*Joannes Prischich (Priskich)*], r. 13.12.1820., iz L2/3/3. Budući da nisu imali djece, u kuću dolazi živjeti i obitelj Ivanova brata Andrije [*Andreas*] (21.11.1810.–27.9.1871.), po vjenčanju s Franciskom r. Battestin [*Francisca n. Battestin*], r. 5.11.1808., iz L--/55/55(56), održanu 22.10.1838. Od djece ova je obitelj imala Mariju Francisku Priskić [*Maria Francisca Prischich (Priskich)*], r. 3.2.1839., koja je najvjerojatnije umrla u ranoj životnoj dobi, sina Viktora [*Victorius*], r. 25.9.1843., zatim sina Leopolda Mikulu Priskića [*Leopoldus Nicolaus Prischich (Priskich)*] (13.11.1850.–17.10.1923.), koji je 1875. odselio u Opatiju⁵⁴, te Antoniju Pašvalu Priskić [*Antonia Pasquala Prischich (Priskich)*], r. 11.4.1841., koja se 14.11.1867. udala za Petra Tondu [*Petrus Tonda*], r. 4.7.1818., s kojim je imala sina Antona Gašpara Tondu [*Antonius Casparus Tonda*], r. 23.10.1868.

Kao i čitav niz drugih kuća u lovranskom Starom gradu, i ova je kuća imala svoje podstanare. Tu su u prvom redu Vidušići [*Vidussich*], i to obitelj bačvara Josipa Vidušića [*Josephus Vidussich*] (14.2.1838.–12.8.1917.) iz Sv. Franje 17, sina Josipa [*Josephus*] i Marije r. Martinčić [*Maria n. Martincich*], koji 1868. izvan granica lovranske župe ženi Mariju r. Kopajtić [*Maria n. Copaitich*] iz Kostrene (~1838.–20.12.1894.), s kojom ima dvoje djece: Franju Vidušića [*Franciscus Vidussich*] (4.10.1870.–17.6.1892.) i Josipa Vidušića [*Josephus Vidussich*], r. 15.2.1873. Nakon smrti prve supruge, u dobi od 57 godina Josip Vidušić [*Josephus Vidussich*] ženi se 23.9.1895. po drugi put, sada Marijom r. Marinelli [*Maria n. Marinelli*] (18.1.1845.–24.12.1920.), siročetom iz tršćanske župe.⁵⁵

⁵⁴ Rodoslovlje obitelji Jačić Strojbarić vezano uz njihovu najstariju nastambu, tzv. Casale, navodi se u: Zakošek, Boris, *Opatijski album: Dugo stoljeće jednog svjetskog lječilišta*, Državni arhiv u Rijeci, Rijeka, 2005., str. 177. U tu se obitelj, koja je živjela na adresi Opatija 56 (57), Leopold Mikula Priskić [*Leopoldus Nicolaus Prischich (Priskich)*] 13.1.1875. oženio za Paulinu Jačić Kekotovu [*Paolina Jacich (Giacich) Kekotova*] (2.6.1851.–24.12.1903.), kćer Antona Jačića Keka [*Antonius Jacich (Giacich) Keko*] i Marije r. Tomašić Stirman [*Joannes n. Tomasich Stirman*].

⁵⁵ HR-DARI-885, *Zbirka matičnih knjiga župa Riječke nadbiskupije na digitalnom zapisu*, DVD 2: *Stališ duša župe Lovran 1827.–1839*. Na samome kraju ovog stališa duša, na str. 321–325, naveden je popis od 69 štićenika bivšeg tršćanskog sirotišta [*ex Orfanotrophio Tergestino*]

Drugi podstanari koji žive na ovoj adresi također dolaze iz Sv. Franje. Radi se o obitelji Tominić [*Tominich*], tj. bračnom paru pomorcu Franji [*Francescus*] (2.10.1837.–2.2.1904.) iz Sv. Franje 15, sinu pomorca Josipa [*Josephus*] i Antonije r. Šepić [*Antonia n. Sepich*], i Antoniji r. Tominić [*Antonia n. Tominich*] (11.10.1835.–26.3.1918.) iz Sv. Franje 13, kćeri pomorca Jakova [*Jacobus*] i Antonije r. Hupić [*Antonia n. Hupich*]. No kao ni za ostale podstanare u lovranskom Starom gradu ni za njih nije poznato koliko su se ovdje zadržali.

U ovom objektu – koji je, kao i onaj susjedni na adresi L48/59/60, oko 1820. u vlasništvu Gašpara Cigančića Pipića [*Casparus Cigancich Pipich*] iz L45/54/54 – početkom XIX. st. žive pomorac Juraj Blečić [*Georgius Blecich*], r. 14.4. 1755., sin Ivana [*Joannes*] i Jelene r. Benulić [*Helena n. Benulich*], i njegova supruga Marija r. Hamza Frčić [*Maria n. Chamsa Fercich*] (6.4.1764.–23.4.1836.) od Antona [*Antonius*] i Lucije, kćeri Jurja Benčinića [*Lucia filia Georgii Bencinich*]. Po vjenčanju 6.2.1785. rodila su se djeca, ranije spomenuti sin Franjo [*Franciscus*], r. 13.9.1786., koji se 4.2.1821. u Cresu oženio Antonijom r. Craglietto [*Antonia n. Craglietto*] (~1789.), kćeri Josipa [*Josephus*] i Antonije r. Koljevina [*Antonia n. Coglievina*] te nadalje žive na adresi L44/53/53; sin Juraj Blečić zvani Sordo [*Georgius Blecich vulgo Sordo*] (3.9.1788.–11.6.1830.), koji 23.7.1821. ženi Josipu r. Mazalin [*Josepha n. Massalin*], r. 11.2.1801., kćer Franje [*Franciscus*] i Antonije r. Ceh [*Antonia n. Zeh (Czeh)*]⁵⁶ iz L70/82/82; dok se kći Franciska Blečić [*Francisca Blecich*] udaje 14.4.1820. na Cres za kalafata Antona Josipa Craglietta [*Antonius Josephus Craglietto*], r. 6.7.1790., sina Josipa [*Josephus*] i Antonije r. Coglievina [*Antonia n. Coglievina*], ujedno i brata šogorice Antonije [*Antonia*]. Najmlađa kći Antonija Blečić [*Antonia Blecich*] (15.6.1803.–9.1.1891.) dovodi u kuću svojih roditelja 7.11.1839. s Raba pristigla obučara Josipa Kalokiru [*Josephus Calochira*] (18.9.1808.–11.5.1887.), sina krojača Marka [*Marcus*] i Terezije r. Nigris [*Theresia n. Nigris*]. Međutim

Pueri ad nutriendum commissi fuere], na kojem se nalazi i ova osoba. Sva su djeca krštena od 12.10.1837. do 9.5.1845. i bila su raspoređena po obiteljima lovranskog zaleđa, zaduženim da se za njih brinu. Tako se za Mariju Marinelli [*Maria Marinelli*] (18.1.1845.–24.12.1920.) brinula obitelj Josipa [*Josephus*] i Marije r. Mihalić [*Maria n. Michalich*] iz Tuliševice 39. V. Bertoša, Mislava, *Djeca iz obrtljke: nametnuto ime i izgubljeni identitet*, Profil International, Zagreb, 2005. U navedenom djelu autorica detaljno analizira mnogobrojne primjere iz navedene ustanove, a na kraju knjige donosi i cjelovit popis te djece baš za navedeno razdoblje.

⁵⁶ Vezano za ovu osobu potrebno je naglasiti da se u lovranskoj matičnoj knjizi krštenih kao majka Josipe Mazalin [*Josepha Massalin*] 11.2.1801. navodi Antonija r. Peršić [*Antonia n. Persich*], dok je u lovranskoj knjizi vjenčanih ostalo zabilježeno da se Josipin [*Josepha*] otac Franjo Mazalin [*Franciscus Massalin*] 1799. vjenčao s Antonijom Ceh [*Antonia Zeh (Czeh)*], koja je umrla 23.10.1807. i pri tome navedena kao Antonija Mazalin Ceh [*Antonia Massalin Zeh (Czeh)*]. Sve u svemu, ova porodična veza za sada još nije do kraja razjašnjena.

ovdje žive samo povremeno, kao i na adresi L14/17/17.⁵⁷

Nakon 1840. ovaj stambeni objekt većinom je prazan, a 21.10.1874. tu su obitelj zasnovali Leopold Franjul [*Leopoldus Fragnul (Franul)*] (18.7.1837.–8.12.1898.), sin Bože [*Nathalis*] i Nadaline Lukežić [*Nathalina n. Lukessich*] iz L10/13/13, i Klotilda Regina r. Priskiće [*Clotildis Regina n. Prischich (Priskich)*] zvana Klota (7.11.1848.–24.5.1924.) iz L85/98/98, kći Antona Petra Priskiće [*Antonius Petrus Prischich (Priskich)*] i Rozarije r. Baretić [*Rosaria n. Baretich*]. Njihova su djeca Anton Luka Franjul [*Antonius Lucas Fragnul (Franul)*] (20.8.1875.–26.11.1954.), Božo Franjul [*Nathalis Fragnul (Franul)*] (9.10.1877.–8.9.1924.), Ivan Franjul [*Joannes Fragnul (Franul)*] (1.6.1885.–3.10.1962.), zatim Franjo Benedikt Franjul [*Franciscus Benedictus Fragnul (Franul)*] (8.5.1890.–17.3.1893.) i naposljetku Marija Ana Franjul [*Maria Anna Fragnul (Franul)*], r. 16.5.1895.

U otprilike isto doba u kući se, najvjerojatnije kao podstanari, vodi i obitelj pomorca Leopolda Štiglića [*Leopoldus Stiglich (Stiglic)*], r. 8.12.1845., sina pomorca Josipa [*Josephus*] i Ane Franjul [*Anne n. Fragnul (Franul)*] iz Oprića 16, i Marije r. Mrak [*Maria n. Mrack (Mrak)*], r. 11.5.1858., kćeri pomorca Justa Antona Ivana Mraka [*Justus Antonius Joannes Mrack (Mrak)*] i Lucije r. Rubinić [*Lucia n. Rubinich*] iz Sv. Franje 11. Ova bračna veza ostvarena 26.6.1878. rezultirala je s dvoje djece, Antonom Leopoldom Štigličem [*Antonius Leopoldus Stiglich (Stiglic)*] (10.4.1879.–15.5.1879.) i Anom Štiglič [*Anna Stiglich (Stiglic)*], r. 21.10.1880.

Na posljednjem kućnom broju obrađenu u okviru ovoga rada živi krajem XVIII. st. obitelj Ivana Loredana Smite [*Joannes Loredan Smita*]⁵⁸, r. 24.6.1750., koji je pristigao s Cresa. On 25.11.1787. u Lovranu ženi Jelenu r. Battestin [*Helena n. Battestin*] (20.4.1759.–9.2.1847.), kćer Mihovila [*Michaelis*] i Katarine r. Priskiće [*Catharina n. Prischich (Priskich)*], s kojom ima djevojčicu Mariju Loredan [*Maria Loredan*], r. 4.2.1794., koja se kasnije udala u Brgud.

Neko vrijeme ovdje živi i obitelj lovranskog obućara Tome Battestina [*Thomas Battestin*], r. 20.12.1798., sina Mate [*Matthaeus*] iz L--/55/55. Njegova, od 14.2.1820. zakonita, supruga Rozalija r. Štiglič [*Rosaria n. Stiglich (Stiglic)*], r. 26.9.1795., kći Mikule Štiglića

⁵⁷ Više o obitelji Kalokira [*Calochira*], budući da je navedeno da obitelj djelomično stanuje i na toj adresi, može se pročitati u: Žigulić, Roberto – Biloš Žigulić, Sanja, nav. dj., str. 104.

⁵⁸ HR-DARI-275, Zbirka matičnih knjiga s primorsko-goranskog područja, istočne Istre i Kvarnerskih otoka, knj. 223: Matična knjiga vjenčanih župe Cres 1736.–1862. Na str. 104 navodi se da se radi o Ivanu Dominiku Loredanu [*Giovani Domenico Loredan*], sinu Dominika [*Domenicus*] i Antonije [*Antonia*]. Drugu osobu čiji bi podaci otprilike korespondirali podacima iz lovranske matične knjige vjenčanih nije bilo moguće pronaći na Cresu toga doba.

Biškupa [*Nicolaus Stiglich (Stiglic) Biscup*] i Margarite [*Margaritha*] iz Oprića 32, rodila je sedmero djece, i to Vigila Battestina [*Vigilius Battestin*], r. 7.7.1820., Franju Matu [*Franciscus Matthaesus*], r. 6.2.1822., Angiolu [*Angiola*], r. 1824., koja je odselila u Rijeku, Brigitu [*Brigita*], r. 8.10.1826., Blaža [*Blasius*] (3.2.1830.–3.2.1830.), Rozaliju [*Rosaria*], r. 4.10.1832., i Ferdinanda Battestina [*Ferdinandus Battestin*], r. 11.4.1836.

U isto vrijeme kada i Battestini, početkom XIX. st., na ovom kućnom broju trebali bi živjeti i pomorac Lovro Orlovac [*Laurentius Orlovaz*] (2.4.1782.–5.5.1862), sin Lovre [*Laurentius*], rođen u Plominu, i Marija Foška r. Blažinić [*Maria Fosca n. Blaxinich (Blasinich)*], r. 14.2.1794., kći Josipa Blažinića [*Josephus Blaxinich (Blasinich)*], r. 26.3.1771. (od Mikule [*Nicolaus*] i Margarete [*Margaretha*]) i Rozalije r. Mišetić [*Rosalia n. Missetich*], r. 21.9.1767., kćeri Mihovila [*Michaelis*] i Antonije [*Antonia*]. Po njihovu vjenčanju 30.5.1810. rodilo se sedmero djece, od kojih je daljnja sudbina poznata jedino za kćer Mariju Orlovac [*Maria Orlovaz*], r. 13.5.1821., koja se 4.2.1847. udala za Ivana Alzenhofera [*Joannes Alzenhofer*], r. ~1811., poreznika iz Vodica, sina obučara Franje [*Franciscus*] i Terezije r. Lackner [*Theresija n. Lackner*]. Ostala djeca Orlovčevih bila su redom Mate Orlovac [*Matthaesus Orlovaz*], r. 25.2.1813., Franciska [*Francisca*] (~1816.–9.2.1821.), Terezija [*Theresia*] (16.10.1823.–3.9.1824.), Antonija [*Antonia*], r. 21.1.1825., Lovorka [*Laurentia*], r. 6.8.1826., te Lino Orlovac [*Linus Orlovaz*], r. 23.9.1833. S ove adrese Orlovčevi su se odselili na adresu L122/88/88.

Na ovom kućnom broju kao podstanari živjeli su početkom XIX. st. i Donaggijevi [*Donnagi*]. Tu su obitelj činili kalafat Anđelo Donaggi [*Angello Donnagi*] iz Chioggie i njegova supruga Marija r. Trdić [*Maria n. Terdich*]⁵⁹, r. 2.8.2013., kći Franje [*Franciscus*]. Oni ovdje žive vrlo kratko te odlaze u nepoznatom pravcu s dvije kćeri blizanke r. 21.5.1825., Terezijom [*Theresia*] i Antonijom [*Antonia*].

⁵⁹ HR-DARI-275, *Zbirka matičnih knjiga s primorsko-goranskog područja, istočne Istre i Kvarnerskih otoka*, knj. 295: *Matična knjiga vjenčanih župe Lovran 1771.–1824*. Kolika je kompleksnost istraživanja koja se provode u ovome radu, govori i sljedeća činjenica: na 38. str. citirane matične knjige neki je suvremenik uz osobne podatke ove mlade napisao *Forsi quella nata 30/7/1783?* Kompleksnost se istraživanja sastoji u tome da je danas, s vremenskim odmakom od dvjestotinjak godina, potrebno uspostaviti neke rodoslovne veze koje su suvremenicima tih osoba bile daleko jasnije, ali nisu ostale zabilježene.

Zaključak

Poznavati neko mjesto ne znači samo u dušu znati njegove ulice, građevine i lokalne običaje. Da bi se nekoga ili nešto dobro poznavalo i sveukupno sagledalo, potrebno je poznavati i nešto njegove povijesti, koja se u slučaju Lovrana proteže na tisuću i pol godišnju tradiciju življenja na ovim prostorima. Povijest Lovrana pisao je, uz one uglednije i imućnije, i širok krug anonimnih Lovranaca, onih koji su imali priliku svoj životni kamenčić ugraditi u mozaik lovranske povijesti. No protekom vremena slika o tim ljudima potpuno je izbljedjela i zbog toga je izuzetno bitno da se ona s određenim vremenskim odmakom osvježava koliko god je to moguće. Uz velik trud rodoslovaca, u ovom slučaju autora rada, povijesna je slika starog Lovrana i njegovih žitelja osvježena te je bilo moguće govoriti i o pojedinačnim slučajevima ljudskih sudbina. To daje dodatnu kvalitetu i plastičnost cjelokupnoj priči o Lovranu.

Predmet interesa autora u ovome radu bili su žitelji jednog dijela lovranske gradske jezgre u točno određenu vremenskom periodu njegove povijesne misije. Iako su i početak i kraj XIX. st. na lovranskim prostorima bili nešto burniji (početak vezan uz uspon i pad Napoleona, kratkotrajnu pojavu engleske flote te učvršćenje vlasti Habsburške Monarhije na ovim prostorima, a kraj vezan za uspostavljanje parobrodarske linije iz Rijeke i početak intenzivnije gradnje i turističke ere na lovranskim prostorima), ipak se može reći da je većim dijelom XIX. st. Lovran pružao svojim žiteljima uvjete za miran i dostojanstven život. Osim pokušaja Lovranaca da se odupru pokušaju talijanizacije Liburnije, koja je bila aktualna sredinom XIX. st., kao i apela da Istra ne bude uključena u carinsku liniju, završetka obnove antičke obalne magistrale i pokojeg dolaska saskoga kralja Fridrika Augusta, drugih bitnijih povijesnih događaja na lovranskim prostorima gotovo da nije bilo.

Zato žitelji Lovrana žive smirenim životom, većina njih od *vijaja* do *vijaja*. Prema nekim izvorima Lovran tijekom XIX. st. ima oko 130 registriranih pomoraca, a od 575 brodova duge plovidbe pod austrijskom zastavom s njih 16, većinom u potpunom vlasništvu Lovranaca, upravljaju i lovranski kapetani. No kako putovanja sa sobom nose i rizik, tako se događalo da lovranski pomorci umru daleko od svojih najbližih. Iz ovdje obrađena, južnog dijela lovranske gradske jezgre, tako je npr. Lovro Valić [*Laurentius Vallich*] umro u Engleskoj, Mikula Ivan Cupar [*Nicolaus Joannes Zupar*], Anton Ivan Cupar [*Antonius Joannes Zupar*] i Anton Letis [*Antonius Lettis*] u bugarskom Burgasu, Josip Basan [*Josephus Bassan*] prijavljen je mrtvim u Buenos

Airesu itd. Ostali stanovnici ovog dijela grada većinom su obrtnici, obučari, krojači i bačvari, dok, za razliku od ranije obrađena istočnog dijela grada, ovdje gotovo da i ne žive konstruktori brodova, tesari i kalafati, kao ni ribari, koji su očito više bili orijentirani na lovransku luku, svoj izvor preživljavanja. U ovom dijelu grada također je zamjetan i određeni broj službenika gradskih i kotarskih struktura, koji rade i žive u objektima namjenski predviđenima za takve službe.

Za cijelo vrijeme XIX. st. u južnom dijelu lovranske gradske jezgre zamjetan je veći broj doseljenika iz lovranske okolice, i to obično onih koji su živjeli najbliže gradskim zidinama (Sv. Franjo, Opić i Tuliševica – niski kućni brojevi), vjerojatno zbog svakodnevnih kontakata, pogotovo ako su ranije u obitelji ili rodbini imali koga s područja lovranskog Starog grada. Od onih koji su dolazili s veće udaljenosti mnogo se dolazaka vezuje uz otok Cres i Istru, a nešto manje uz Opatiju, dalmatinske otoke i Italiju. Od odlazaka najviše se njih vezuje za Trst, Pulu i Rijeku. Razlog je gotovo uvijek isti, a to je posao. Sve to dokazuje da je lovranski Stari grad bio tijekom XIX. st. otvorena sredina, uvijek spremna prihvatiti stranca, ali i sredina koja je producirala stručnjake koji su svojim vještinama i u većim gradovima mogli ravnopravno konkurirati za radna mjesta.

Poseban problem s kojim su se susreli autori rada, ali s kojim će se u budućnosti suočavati rodoslovci kojima će predmet interesa biti lovransko stanovništvo, matične su knjige, koje su oko 1800. godine vođene neuredno i manjkavo. Uz to što nedostaje jedna cijela godina u matičnoj knjizi krštenih, zapisi u većini slučajeva ne sadrže tada već obvezne kućne brojeve, nedostaju imena roditelja, naročito u slučajevima vjenčanja, godine mladenaca znaju biti pogrešno procijenjene i upisane i tome slično. Srećom, na raspolaganju rodoslovcima dva su najstarija lovranska stališa duša iz prve polovice XIX. st., koji pomažu u razrješenju dobrog dijela porodičnih veza lovranskog Starog grada. Naravno da je takvo stanje isključivo zasluga tadašnjih lovranskih svećenika, budući da su u susjedstvu (Veprinac, Kastav, Mošćenice...) matične knjige vođene besprijekorno, kao uostalom i pedesetak godina ranije u istom tom Lovranu, gdje su npr. kod krštenja djeteta navođeni i podaci o podrijetlu majke, tj. o njezinu djevojačkom prezimenu i imenu oca. Ono što posebno valja naglasiti temeljem obrađenih lovranskih matičnih knjiga, u odnosu na iskustva autora s matičnim knjigama okolnih mjesta, jest povećana učestalost vjenčanja u parovima (vjenčanja gdje se npr. brat i sestra iz jedne obitelji udaju za sestru i brata iz druge obitelji), npr. Peršići [*Persich*] iz L42/52/50 i Trdići [*Terdich*] iz L60/73/73, Letisevi [*Lettis*] iz L27/33(34)/34 i Cigančići [*Cigancich*] iz L45/54/54,

Blečići [*Blecich*] iz L59/60 i Cresani Craglietto [*Craglietto*], što je karakteristika manjih gradskih sredina, tj. da se bogatiji ne miješaju sa siromašnijima i obratno. Također u lovranskom je Starom gradu zamjetan i znatno smanjen mortalitet novorođene i male djece u odnosu na mjesta ekonomski nerazvijenijeg lovranskog i opatijskog zaleđa, kao i znatno povećana uporaba, za to vrijeme neuobičajenih, imena kao što su Euaristus, Spiridonus, Ubaldus ili npr. Aleksander, što svakako svjedoči o otvorenosti lovranskog Starog grada i njegovih žitelja novim idejama i ljudima kao subjektima ubrzana napretka koji je već bio zakucio na vrata ovoga kraja.

Ono što autori smatraju da bi u budućnosti trebalo dodatno istražiti u vezi s lovranskim Starim gradom veze su njegovih žitelja naročito s gradom Rijekom, jer tu vjerojatno leži dio neutvrđenog rodoslovnog potencijala Lovrana i Lovranaca, što, nažalost, nije ostalo upisano u postojećim lovranskim stališima duša. Bit će također potrebno dodatno istražiti emigracije Lovranaca u Ameriku, iako se i u drugim mjestima opatijskog zaleđa pokazalo da su se glavni vrhunci iseljavanja događali neposredno pred Prvi svjetski rat (oko 1910.) te po dolasku talijanske vlasti na ovo područje (nakon 1920.).

Zaključno, ovaj rad predstavlja više od pukog nabiranja životnih sudbina osoba i njihova vezivanja za objekte lovranske starogradske mikrolokacije. On je spomenik životima tih istih Lovranaca, koji su svoju životnu sredinu gradili i neprestano je oplemenjivali, ali i temelj za rad nekih drugih istraživača koji će ovu povijesnu epizodu, kao i ulogu tih istih Lovranaca i lovranske starogradske jezgre, u budućnosti dodatno moći rasvijetliti i dati joj mjesto koje s pravom zaslužuje u globalnoj, višetisućljetnoj priči o Lovranu. Lovranci na svoju povijest mogu biti izuzetno ponosni, znajući da mjesto koje nema svoju povijest i svoju tradiciju zacijelo ne može računati ni na sjajnu budućnost.

Izvori

1. Archivio di Stato di Trieste (AST):
 - a) Mappedel Catasto franceschino, *Katastral plan und Bauparzellen Elaborat, Bezirk Lovran*, 1819. (mapa 243b05)
2. Državni arhiv u Rijeci (HR-DARI):
 - a) Fond 275, *Zbirka matičnih knjiga s primorsko-goranskog područja, istočne Istre i Kvarnerskih otoka*
 - Knjiga 202: *Matična knjiga vjenčanih župe Kastav 1774.–1806.*
 - Knjiga 223: *Matična knjiga vjenčanih župe Cres 1736.–1862.*

- Knjiga 292: *Matična knjiga krštenih župe Lovran 1715.–1819.*
 - Knjiga 294: *Matična knjiga krštenih župe Lovran 1819.–1890.*
 - Knjiga 295: *Matična knjiga vjenčanih župe Lovran 1771.–1824.*
 - Knjiga 296: *Matična knjiga vjenčanih župe Lovran 1821.–1911.*
 - Knjiga 298: *Matična knjiga umrlih župe Lovran 1821.–1907.*
 - Knjiga 302: *Matična knjiga vjenčanih župe Mošćenice 1812.–1820.*
 - Knjiga 541: *Matična knjiga krštenih župe Trsat 1815.–1822.*
 - b) Fond 885, *Zbirka matičnih knjiga župa Riječke nadbiskupije na digitalnom zapisu*
 - DVD 2
 - Stališ duša župe Lovran 1827.–1839.
 - Stališ duša župe Lovran 1863.–1891.
 - DVD 3
 - Stališ duša župe Volosko 1840.–1883.
3. Matični ured Lovran, *Stališ duša župe Lovran iz 1821.*

Literatura

1. Benyovsky, Irena, „Popravak trogirskih ulica 1795./1796. godine“, *Povijesni prilozi*, knj. 30, 2006., str. 141–168.
2. Bertoša, Mislava, *Djeca iz obrtaljke: nametnuto ime i izgubljeni identitet*, Profil International, Zagreb, 2005.
3. Bertoša, Slaven, *Levantinci u Puli (XVII–XIX. stoljeće)*, Zavičajna naklada „Žakan Juri“, Pula, 2003.
4. Bertoša, Slaven, *Migracije prema Puli: Primjer austrijske Istre u novom vijeku*, Katedra Čakavskog sabora za povijest Istre Pazin – Sveučilište Jurja Dobrile u Puli – Državni arhiv u Pazinu, Pazin, 2012.
5. Bertoša, Slaven, *Život i smrt u Puli. Starosjeditelji i doseljenici od XVII. do početka XIX. Stoljeća*, Skupština Udruga Matice hrvatske Istarske županije, Pazin, 2002.
6. Bradanović, Marijan, „Graditeljstvo Lovrana u kasnom srednjem i ranijem novom vijeku“, *Zbornik Lovranščine*, knj. 1, 2010., str. 215–253.
7. Bratulić, Josip – Šimunović, Petar (prir.), *Prezimana i naselja u Istri: narodnosna statistika u godini oslobođenja*, knj. 1, Čakavski sabor (Pula) – Istarska naklada (Pula) – Otokar Kešovani (Opatija) – Edit (Rijeka) – Centro di ricerche storiche (Rovinj), Pula – Rijeka, 1985.

8. „Di un poeta dell’ Istria insulare“, *Pagine Istriane*, god. 2, br. 1, Capodistria, 1904., str. 1–52.
9. Fantov, Suzana, „Tamo gdje su moji korijeni...“, *Hrvatski vjesnik*, 3. travnja 2013., Melbourne, str. 24–25.
10. *Gazzetta Ufficiale del Regno Italia*, br. 240, 15. listopada 1932., str. 4633–4652.
11. Kapetanić, Niko – Vekarić, Nenad, *Konavoski rodovi (A-G)*, Zavod za povijesne znanosti HAZU u Dubrovniku, Dubrovnik, 2001.
12. Kapetanić, Niko – Vekarić, Nenad, *Konavoski rodovi (H-Pe)*, Zavod za povijesne znanosti HAZU u Dubrovniku, Dubrovnik, 2002.
13. Kapetanić, Niko – Vekarić, Nenad, *Konavoski rodovi (Pi-Ž)*, Zavod za povijesne znanosti HAZU u Dubrovniku, Dubrovnik, 2003.
14. Kralj-Brassard, Rina, „Ljudi, kuća i baština: promjene u strukturi jedne konavoske obitelji“, *Etnološka tribina*, god. 38, br. 31, 2008., str. 127–146.
15. Mustać, Marko – Pupovac, Darinko – Sorić, Ante (ur.), *Privlačko rodoslovlje*, Zadarska nadbiskupija, Župni ured Rođenja BDM, Privlaka, 2011.
16. Peršić, Dušan, *Lovranski spomenar – crtice iz Istarske prošlosti*, Katedra Čakavskog sabora Lovran, Lovran, 2009.
17. *Portata dei bastimenti arrivati nel porto-franco di Trieste nell’anno 1840.*, Tipografia Coletti, 1841.
18. *Primorski slovenski biografski leksikon, snopič 5. (Fogar – Grabrijan)*, Goriška Mohorjeva družba, Gorica, 1978.
19. Salopek, Hrvoje, *Ogulinsko-modruški rodovi*, Matica hrvatska Ogulin i dr., Zagreb, 2007.
20. Senčić, Albino, *Popis pučanstva župe Mošćenice iz 1801.*, Katedra Čakavskog sabora Opatija, Liburnijske teme, knj. 14, Mošćenice, 2000.
21. Sincich, Sonia, „Od Prapoća do Malagueño“, *Zbornik Općine Lanišće*, knj. 5, 2011., str. 59–80.
22. „Supposed outrage by Bulgarian Insurgents – Three explosions on an Austrian Black Sea Steamship“, *New York Times*, New York, 3. rujna 1903., str. 7.
23. Vekarić, Nenad, „Genealogija u službi onomastike“, *Folia Onomastica Croatica*, br. 12–13, 2003–2004., str. 549–552.
24. Vekarić, Nenad, *Pelješki rodovi (A–K)*, Zavod za povijesne znanosti HAZU u Dubrovniku, Dubrovnik, 1995.

25. Vekarić, Nenad, *Pelješki rodovi (L-Ž)*, Zavod za povijesne znanosti HAZU u Dubrovniku, Dubrovnik, 1996.
26. Venturini, Domenico, *Sulla Riviera Liburnica (impressioni e note)*, Stabilimento tipografico A. Chiuzzelin & Co., Rijeka, 1897.
27. Zakošek, Boris, *Opatijski album: Dugo stoljeće jednog svjetskog lječilišta*, Državni arhiv u Rijeci, Rijeka, 2005.
28. Žigulić, Roberto, *Stališ duša župe Veprinac: 1875.–1925.: Knjiga I. Poljane i Puharska*, Državni arhiv u Rijeci, Rijeka, 2008.
29. Žigulić, Roberto, *Stališ duša župe Veprinac: 1875.–1925.: Knjiga II. Vasanska i Veprinac*, Hrvatsko književno društvo, Rijeka, 2011.
30. Žigulić, Roberto – Biloš Žigulić, Sanja, „Stanovništvo istočnog dijela lovranske gradske jezgre u XIX. stoljeću“, *Zbornik Lovranščine*, knj. 2, 2012., str. 85–118.

SUMMARY

The inhabitants of the southern part of the Lovran historic town core in XIX century

By synthesis of genealogical data from Lovran registers of baptisms, marriages and deaths, as well as existing Status animarum books which in fragments cover the shorter periods of XIXth century, the authors have composed a few years ago, for their own genealogical usage, the unique Status Animarum book of Lovran Municipalis for the entire XIXth century. Such data, which is in world considered as a monument of our own survival, to us are usually closed in the archives where they are stored away from the public eye. The wish of the genealogists is that our cultural richness should be appropriately made available to all interested individuals within society. Since Municipalis in 1820. consists of about 120 house numbers, this paper will be limited to the house numbers 30 to 60 which belong to the so-called the southern part of the Lovran town core.

Key words: Lovran, historic town core, inhabitants from XIXth century, genealogy, Status Animarum books, history